Περιοδος 2η,
Νο 18 Απριλης '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ 61 σελ. 2
ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΕΞΙΑ, ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ σελ. 3
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ σελ. 4
ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ σελ. 6–7
ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ σελ. 9
Ο ΑΝΤΙΑΠΟΙΚΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ σελ. 11

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΟΕΒ

Ο Κληριδης εκανε την ΟΕΒ κυβερνηση. Έβαλε Υπουργο Οικονομικων τον Φαιδρο Οικονομιδη που για χρονια ηταν προεδρος της Ομοσπονδιας Εργοδοτων και Βιομηχανων.

Πριν ακομα κατσει στο γραφειο του ετρεξαν να τον επισκεφτουν οι ομολογοι του. Βγαινοντας απο το γραφειο του ο Ζιβαναρης, σημερινος προεδρος της ΟΕΒ ρωτηθηκε αν οι εργοδοτες εδωσαν κανενα υπομνημα στο νεο υπουργο. Ο Ζιβαναρης απαντησε ορθα κοφτα οτι «δεν χρειαζεται κατι τετοιο γιατι ο ιδιος ο υπουργος ηταν συγραφεας πολλων τετοιων υπομηματων προς την κυβερνηση στο παρελθον».

Χρειαζεται αλλη εξηγηση γιατι η κυβερνηση σκεφτεται να απελευθερωσει τα επιτοκια, να αυξησει τον ΦΠΑ, να πετσοκοψει την ΑΤΑ, να στερησει το δικαιωμα για απεργια σε δημοσιους και ημικρατικους και να ξεπουλησει τις δημοσιες επιχειρησεις οπως τις Κυπριακες Αερογραμμες, την ΣΥΤΑ και αλλες; Χρειαζεται καμια αλλη εξηγησει γιατι θελει να χτυπησει τις εργατικες καταχτησεις και να επιβαλει πολιτικη λιτοτητας για την εργατικη ταξη;

Οχι βεβαια. Τα υπομνηματα που υποβαλλε ο σημερινος Υπουργος Οικονομικων σαν προεδρος της Ομοσπονδιας Εργοδοτων και Βιομηχανων αυτα ζητουσαν. Σημερα που ειναι στην κυβερνηση ειναι σιγουρο οτι θα προσπαθησουν να τα εφαρμοσουν.

Η εργατικη ταξη δεν εχει τιποτα να περιμενει απο μια τετοια κυβερνηση. Το μονο που μας υποσχεται ειναι περισσοτερη λιτοτητα και περισσοτερο εθνικισμο. Μας επρηξαν με την ηρωολατρια τους, τα ελληνοκεντρικα και χριστιανοκεντρικα τους. Φτανει πια. Καιρος το εργατικο κινημα και η αριστερα να δωσει μια δυναμικη και μαζικη απαντηση στις προκλησεις τους. Αν θελουν να αποκαταστησουν τους 61 ας τους εργοδοτησουν στο Συναγερμο, που θαναι και δουλεια ανταξια των προσοντων τους. Αν θελουν να επιβαλλουν λιτοτητα σε καποιους, ας την επιβαλλουν στους εαυτους τους, που δεν ξερουν που να τα βαλουν. Αν θελουν να απολυσουν καποιο, ας απολυσουν τον Οικονομιδη που εχει το υπουργιλικι για δευτερη δουλεια.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ

ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ 10ΗΜΕΡΟΥ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Η ΕΔΟΝ

Δες σελ. 2

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Η ανοδος του Κληριδη στην εξουσια παρουσιαστηκε απο μεριδα του τουρκοκυπριακου τυπου σαν "ανοδος της ΕΟΚΑ στην εξουσια". Την ιδια διαπιστωση εκανε και το ραδιο ΠΡΩΤΟ οταν δηλωνε οτι «τωρα που οι εοκατζηδες ειναι στη Κυβερνηση πρεπει να αποκαταστησουν την αδικια που εγινε με τις συμφωνιες της Ζυριχης και να προσεξουν να μην ξανακανουν παρομοια λαθη».

Οι ανησυχιες των τουρκοκυπριων δεν ηταν καθολου αδικαιολογητες. Ο επισημος εθνικισμος, που καλιεργειται απο το κρατος εχει ανεβει κατακορυφα. Η νεα υπουργος Παιδειας και Πολιτισμου δηλωνει την πιστη της σε μια «ελληνοκεντρικη και χριστιανοκεντρικη» παιδεια και εξαγγελει την δημιουργια Συμβουλιου Μνημης Αγωνος 55 - 59 με σκοπο να στηνει ανδριαντες σαν αυτο που ετοιμαζει για το Γριβα και να κανουν μνημοσυνα σαν αυτο του Γιωρκατζη που μαζι με τον Σαμψων ειναι οι πιο γνωστοι τουρκοφαγοι.

Ο επισημος εθνικισμος εχει ανοιξει τον δρομο στους φασιστες που βγαινουν πια ανοιχτα προς τα εξω. Οι αγκυλωτοι σταυροι βρωμιζουν τα σχολεια και τα γηπεδα. Τα πορτοκαλια μπουφαν στις κερκιδες εγιναν η εμπροσθοφυλακη των φασιστων. Οι πανηγυρισμοι για την νικη της ομαδας μπασκετ του Αρη εναντιον της τουρκικης Εφες εξελιχτικαν απο τους «ελληνοκεντρικους φιλαθλους» σε αντιτουρκικη διαδηλωση στο φυλακιο της οδου Ληδρας.

Η πολιτικη της επαναπροσεγγισης τα τελευται δυο χρονια εχει περασει στο περιθωριο. Η πολιτικη του Βασιλειου με τους εξοπλισμους, τις παρελασεις, τις σωβινιστικες πορειες και αλλα της ειχε δωσει ενα γερο χαστουκι. Η εκλογη Κληριδη τωρα απειλει να τη θαψει οριστικα.

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Δεν πρεπει να αφησουμε να γινει κατι τετοιο. Η πολιτικη της επαναπροσεγγισης μπορει να γινει σημερα το καλητερο αντιδοτο στη φασιστικη απειλη. Ο φασισμος πατά πανω στον εθνικισμο και τον ρατσισμο για να αναπτυχθει. Απευθυνεται στους απελπισμενους, μικροαστους και εργατες που χτυπιουνται απο την καπιταλιστικη κριση για να στρεψει την απογνωση και την αγανακτηση τους εναντια στους ξενους και τους αλλοφυλους.

Η επαναπροσεγγιση χτυπα στην καρδια αυτης της αντιδραστικης ιδεολογιας. Απευθυνεται στα πιο δημοκρατικα αισθηματα αυτου του κοσμου και του δειχνει τις ευθυνες της δικης μας πλευρας. Εξηγα οτι προσφυγες, νεκροι και αγνοουμενοι υπηρξαν και πριν το '74 και οτι στη πλειοψηφια τους ηταν τουρκοκυπριοι θυματα ελληνοκυπριακων βιαιοτητων.

Πρεπει να ειναι μια πολιτικη που να δειχνει οτι δεν εχουμε να μοιρασουμε τιποτα με τους ξενους εργατες και κυριως με τους εργατες του αντιπαλου εθνους, τους τουρκους και τουρκοκυπριους. Οτι αυτοι ειναι ταξικα μας αδελφια και οτι ο πραγματικος εχθρος μας, ειναι οι καπιταλιστες και κυριως οι «δικοι μας», ελληνες και ελληνοκυπριοι καπιταλιστες. Αυτοι που εχουν τουλαχιστο τη μιση ευθυνη για τους πολεμους και τις συμφορες που εγιναν στη Κυπρο τα τελευταια τριαντα χρονια. Γιατι αν οι τουρκοι καπιταλιστες και στρατοκρατες λενε ψεματα οτι ηρθαν στη Κυπρο για να σωσουν τους τουρκοκυπιριους, και λενε, αλλο τοσο ψεμματα λενε και οι δικοι μας που παριστανουν τις αθωες περιστερες και τα θυματα μιας ξενης εισβολης. Μεχρι το 74 ηταν αυτοι οι κυριως επιτιθεμενοι και νικητες των πολεμων του '63, '64 και του '67. Το οτι εχασαν το '74 δεν τους κανει αθωους και θυματα.

Η επαναπροσεγγιση πρεπει να ειναι μια πολιτικη που να χτιζει την ταξικη ενοτητα μεταξυ ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εργαζομενων και να σπαζει την εθνικη ενοτητα τους με τα αφεντικα τους. Ετσι οι Κυπριοι εργαζομενοι, ελληνες και τουρκοι, μπορουν να γινουν πιο ικανοι να αντισταθουν στις επιθεσεις των καπιταλιστων, και να υπερασπιστουν τις καταχτησεις τους. Οταν τα αφεντικα επικαλουνται την εθνικη ενοτητα και το κινδυνο απο τους εξωτερικους εχθρους και ζητουν θυσιες απο την εργατικη ταξη ή κανουν απολυσεις οι εργαζομενοι θα απαντουν με απεργιες και αγωνες για να υπερασπιστουν τα συμφεροντα τους και οχι με εθνικες πορειες και ρατσιστικα πανηγυρια.

Στις σωβινιστικες προκλησεις με τα μνημοσυνα, τα μνημεια του Γριβα και την ηρωολατρεια, μπορουμε να απανταμε με μνημοσυνα σαν αυτο των Καβαζογλου και Μισιαουλη και επανπροσεγγιστικες εκδηλωσεις. Στα εθνικιστικα και φασιστικα συμβολα μπορουμε να απανταμε με τα αντιφασιστικα μας συμβολα. Στους εθνικους θουριους τους μπορουμε να απανταμε με επαναστατικα τραγουδια. Η παραδοση του επαναστατικου και αντιφασιστικου κινηματος μας εχει κληροδοτησει μια πλουσια συλλογη απο τετοια.

ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ενα μαζικο κινημα επαναπροσεγγισης ειναι ο καλητερος τροπος για να αρχισουμε. Εκδηλωσεις οπως το 10μερο για την επαναπροσεγγιση που οργανωνει η ΕΔΟΝ απο τις 2 μεχρι τις 12 του Απριλη μπορουν να συμβαλουν αποφασιστικα προς αυτη την κατευθυνση. Ανεξαρτητα με τις οποιες διαφωνιες μπορει να εχει κανεις με τον τροπο που οργανωνεται και τις αδυναμιες που εχει για να συγκεντρωσει μεγαλες μαζες εργαζομενων και νεολαιας (πορεια προς το Δαλι που θα αρχισει πολυ νωρις το πρωι) πρεπει να υποστηριχτει ανευ ορων.

Ο καθε αγωνιστης της αριστερας, ο καθε νεολαιος που θελει να δωσει μια απαντηση στο σωβινισμο, και τη φασιστικη απειλη πρεπει οχι μονο να παρει μερος αλλα να κινητοποιησει και αλλο κοσμο για να παρει μερος στις εκδηλωσεις του δεκαημερου. Το 10 ημερο της ΕΔΟΝ μπορει και πρεπει να γινει μια ευκαιρια για να εκφραστει η αγανακτηση εναντια στην σωβινιστικη κυβερνηση της δεξιας, και τους διαφορους Σαμψων και αλλους εοκαβητατζηδες και φασιστες που την στηριζουν. Πρεπει να γινει μια απαντηση στην διαθεση της κυβερνησης να ξαναπροσλαβει τους 61 πραξικοπηματιες και να δωσει δυνατα το μυνημα οτι η αριστερα και το εργατικο κινημα οχι μονο μπορουν, αλλα και θελουν, να παλεψουν εναντια στη δεξια.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ
2 — 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Η ΕΔΟΝ
εργατικη δημοκρατια

ο Ματσης λεει ψεμματα...

ηταν βρωμικες δολοφονιες των αγωνιστων της αριστερας

Σε ραδιοφωνικη εκπομπη ο Ματσης, διαδοχος του Κληριδη στην προεδρεια του Συναγερμου, χαρακτηρησε την απολυση των 61 πραξικοπηματιων, που τωρα θελουν να ξαναπροσλαβουν στη δημοσια υπηρεσια σαν αδικη γιατι απολυθηκαν χωρις δικη. Αυτο προκαλεσε τις δικαιες αντιδρασεις πολλων αριστερων που τηλεφωνησαν στην εκπομπη για να ρωτησουν τον Ματση πως μπορει να θεωρει αδικη την απολυση των 61 που εγινε με αποφαση του υπουργεικου συμβουλειου και αφου σχηματιστηκε φακελλος με τα αποδειχτικα στοιχεια της συμμετοχης τους στο πραξικοπημα και να θεωρει δικαιες τις δολοφονιες αριστερων απο την ΕΟΚΑ, σαν συνεργατων των Αγγλων , που γινονταν οχι μονο χωρις δικη αλλα χωρις ποτε να παρουσιαστει οποιοδηποτε στοιχειο που να αποδεικνυει τους ισχυρισμους του Γριβα.

Η προκλητικη απαντηση του Ματση σε αυτη τη παρατηρηση ηταν οτι ο «αρχηγος ποτε δεν εχτελουσε αν δεν ηταν σιγουρος» . Δηλαδη καλα σκοτωθηκαν οι αριστεροι απο την ΕΟΚΑ. Τοτε ηταν αρκετο το κριτηριο και μονο του Γριβα, και η δική του αποφαση για να στειλουν τους αγωνιστες της αριστερας στο θανατο. Οι 61 ομως αδικουνται γιατι δεν εγινε δίκη. Μα αν δεν εγιναν δικες φταινε οι ιδιοι, οι πραξικοπηματιες που απειλουσαν τοτε και καταφεραν τον Μακαριο να τους δωσει «κλαδο ελαιας» και συγχωροχαρτι. Σημερα βγαινουν και απο πανω και επικαλουνται αυτο το γεγονος για να ζητησουν και τα ρεστα.

Ποτε δεν ειναι αργα ομως για να γινουν οι δικες των πραξικοπηματιων. Τα στοιχεια υπαρχουν, μπορουμε να τις κανουμε τωρα και για τους 61 και για τους αλλους 2500 που εχουν παρομοιο φακελλο, οπως ομολογησε ο ιδιος ο Ματσης. Οι υπουργοι της πραξικοπηματικης κυβερνησης του Νικολαου Σαμψων βρισκονται σημερα μεσα στο Συναγερμο και απολαμβανουν οχι μονο την ελευθερια τους αλλα και δοξα. Και ομως γι' αυτους η συμμετοχη στο πραξικοπημα ειναι αυταποδειχτη και ουτε δίκη δεν θα χρειαζονταν για να ειναι στη φυλακη. Εκει ειναι η θεση που τους ταιριαζει, οχι να καπαρτιζουν στη Βουλη οπως κανει ο Παρισινος.

Οχι μονο προκαλει ο Ματσης με την δικαιωση των πραξικοπηματιων που επιχειρει αλλα λεει και ασυστολα ψεμματα για τις δολοφονιες των αριστερων απο την ΕΟΚΑ. Ο Γριβας και η ΕΟΚΑ ποτε δεν παρουσιασαν εστω και ενα στοιχειο που να αποδεικνυει τους ισχυρισμους τους. Προκειται για στυγνες δολοφονιες αγωνιστων της αριστερας με πολιτικο στοχο να χτυπηθει η αριστερα. Το βρωμικο αντικομμουνιστικο παρελθον του Γριβα ειναι η καλητερη αποδειξη γι αυτο.

Οσοι δεν εχουν τυφλωθει απο την ηρωολατρια και τον εθνικισμο για να χασουν την μνημη τους θα πρεπει να το ξερουν. Υπαρχουν ομως και ιστορικες αποδειξεις. Ο Αριστος Κατσης στο βιβλιο του «Απο την ΕΟΚΑ στην Ανεξαρτησια» αναφερει οτι ο Μακαριος και ο Καραμανλης, εκαναν εκκλησεις στο Γριβα για να σταματησει τις δολοφονιες αριστερων. Θα ηταν δυσκολο βεβαια να πιστεψουμε πως ο Μακαριος και ο Καραμανλης υπερασπιζονταν τους συνεργατες των αγγλων. Υπαρχει ακομα και επισημη παραδοχη απο τον ιδιο τον Γριβα που δειχνει οτι οι δολοφονιες των αριστερων ειχαν σαν στοχο να χτυπησουν την αριστερα. Αναφερει στο ιδιο βιβλιο ο Αριστος Κατσης:

«Επισης ο Κιτιου Ανθιμος στις 23 του Γεναρη με επιστολη του στον Γριβα ζητουσε να σταματησουν οι επιθεσεις ενατιον αριστερων. Πως απαντησε ο Γριβας σε ολες αυτες τις εκκλησεις;... Στις 25 του Γεναρη απαντωντας στον Ανθιμο ελεγε πως οι κομμουνιστες επρεπε να εξοντωθουν ως πολιτικη δυναμη γιατι ηταν ιδεολογικα αντιπαλοι της Δεξιας».

Δεν θα μπορουσε βεβαια να δωσει καμμια διαφορετικη απαντηση ο πρωην αργηγος της φασιστικης αντικομμουνιστικης οργανωσης «Χ» και ο μετεπειτα ιδρυτης της ΕΟΚΑ Β' . Ο Ματσης που παριστανει τον μεγαλο γνωστη της ιστοριας της ΕΟΚΑ δεν μπορει να μην τα ηξερε αυτα. Δεν εχει ομως κανενα ενδιασμο να πει συνηδειτα ψεμματα και να μετατρεψει τον εαυτο του σε απολογητη του Γριβα και της ΕΟΚΑ Β'. Οσες δηλωσεις και να κανει εναντια στο πραξικοπημα αυτος και το κομμα του, εκεινο που μετρα, ειναι οτι σημερα εχουν εξαπολυσει μια εκστρατεια για να δικαιωσουν και να ηρωοποιησουν τους πρωταγωνιστες του. Ετοιμαζουν ανδριαντα του Γριβα ενω ο Σαμψων στο μνημοσυνο του Γιωρκατζη ηταν τιμωμενο προσωπο διπλα απο τον Κληριδη (η φωτογραφια τους διπλα - διπλα δημοσιευτηκε στις εφημεριδες αλλα δεν θεωρηθηκε προκλητικη και υβριστικη οπως η αφισσα μας που τους ειχε και τους τρεις με τον Γριβα).

Το θρασος τους εχει φτασει στα υψη. Ο Ματσης χαρακτηρησε τους 61 πραξικοπηματιες σαν «τα μεγαλητερα θυματα αυτης της τραγωδιας οπως εξελιχτηκε» και η επαναπροσληψη τους ειναι σχεδον βεβαιη αν δεν υπαρξει μαζικη μαχητικη αντιδραση.

Αν δεν αντιδρασουμε σημερα σε ολα αυτα, αυριο ισως να ακουσουμε οτι για το πραξικοπημα φταιει το ΑΚΕΛ και οτι τον Δωρο Λοιζου τον δολοφονησε η ΕΔΕΚ. Θα μπορουσαν να ειναι γελοια ολα αυτα αν δεν ηταν τοσο τραγικα και επικυνδηνα.

Ν.Α.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΕΞΙΑ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Ο καταλογος των πρωτων ενεργειων της κυβερνησης Κληριδη ειναι μακρυς - «εφ' ολης της υλης», ανακουφιστικος για την αρχουσα ταξη και τρομακτικος για την εργατικη ταξη.

απο εμας εξαρταται ποσο θα κρατησουν τα γελια τους

Ο «δημοκρατης» Κληριδης διορισε σαν Υπουργο Εσωτερικων τον βουλευτη που παιρνει εκτος συναγωνισμου το βραβειο του πιο αντιδημοκρατικου νομοσχεδιου των τελευταιων χρονων, τον Ντινο Μιχαηλιδη που ζητησε να διωκεται ποινικα ο «ενδοτισμος».

Η «προοδευτικη» και ευρωπαιομανης συμμαχια ΔΗΚΟ-ΔΗΣΥ ζητα την γνωμη του Αρχιεπισκοπου για τον διορισμο του υπουργου ενος απο τους πιο ταλαιπωρημενους απο τον σκοταδισμο και την αντιδραστικη ιδεολογια θεσμο, την Παιδεια.

Η ΟΕΒ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Και το πιο κραυγαλεο απο ολα. Ο Κληριδης του «πολυταξικου» ΔΗΣΥ διοριζει στην θεση του Υπουργου Οικονομικων οχι καποιον τεχνοκρατη αλλα το πιο καθαρο συμβολο και εκπροσωπο της αρχουσας ταξης που θα μπορουσε να βρει, εναν πρωην προεδρο της ΟΕΒ.

Απο κει και μετα, ηρθαν απανωτα πολλα αλλα.

Το κομμα που προεκλογικα ανησυχουσε για το «καλαθι της νοικοκυρας», μετεκλογικα υποσχεται μονο να χτυπησει τον «ευδαιμονισμο» και την «υπερκαταναλωση» των εργαζομενων και να βαλει φορους που εκαναν ακομα και την «Σημερινη» να βαλει πρωτοσελιδο τιτλο το «ΜΑΣ ΚΑΙΝΕ ΝΕΟΙ ΦΟΡΟΙ». Ο ΟΕΒ δηλωνει φυσικα οτι ξερει πως θα βρει «κατανοηση» απο εναν πρωην προεδρο του και απειλει την ΑΤΑ, ζητα αυξηση του ΦΠΑ και καταργηση της Επιτροπης Τιμων, ενω η Κεντρικη Τραπεζα ξεθαβει και την «απελευθερωση» των τραπεζικων επιτοκιων.

Πλαϊ σε αυτα τα κτυπηματα οι υποσχεσεις για «αξιοκρατια» και «χρηστη διοικηση» ξεσκεπαζονται απο ενα σωρο εκδικητικες μεταθεσεις και απαιτησεις να «καθαρισει ο σταυλος του Αυγιου» απο καθετι το αριστερο.

Η κριση ηρωομανιας που επιασε την κυβερνηση και τους διαφορους συμμαχους και συνοδοιπορους της συμπληρωνεται απο τις προσπαθειες για την «αποκατασταση» των 61 πραξικοπηματιων που παυθηκαν το '76 απο την Δημοσια Υπηρεσια.

Στο μεταξυ τις απολυσεις στην βιομηχανια Ενδυσης ακολουθει η απειλη της ανεργιας στον Τουριστικη βιομηχανια, ενω οι εργοδοτες θεωρουν σαν μονη σωτηρια την αυξηση της παραγωγικοτητας (δηλαδη ακομα μεγαλυτερο ξεζουμισμα των εργαζομενων) και την εξαφανιση των διεκδικησεων.

Το εντυπωσιακο ομως δεν ειναι οι ιδιες οι πραξεις τους, που στο κατω-κατω θα τις περιμενε κανεις απο το ΔΗΣΥ. Ειναι η ξετσιπωτη ταχυτητα με την οποια βγηκαν οι μασκες και πεταχτηκαν στα σκουπιδια οι προεκλογικες υποσχεσεις.

Αυτη η βιασυνη οφειλεται στην αναγκη της νεας κυβερνησης να προλαβει καπως τις αναποφευκτες προστριβες αναμεσα σε ολα αυτα τα ετερογενη και μεχρι πριν λιγο εχθρικα μεταξυ τους κομματια της αντιδραστικης συμμαχιας που της εδωσε την εξουσια - ΔΗΣΥ, ΔΗΚΟ, εοκαβητατζηδες και αλλα φασιστομουτρα, Εκκλησια. Πρεπει να κανει στα γρηγορα οτι μπορει για να τους κρατησει ολους ικανοποιημενους και ενωμενους, τουλαχιστον για την ωρα.

Οφειλεται ομως και στο οτι η σοβαροτερη ισως οικονομικη κριση που αντιμετωπιζει η Κυπριακη Δημοκρατια απο το '74, εχει πια σηκωθει αρκετα πανω απο τον οριζοντα. Η αρχουσα ταξη κρινει οτι αυτη την φορα δεν εχει τον χρονο να κρατησει ολα τα προσχηματα της «τριμερους συνεργασιας».

Η ΑΡΧΗ ΜΙΑΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ;

Οπως επαναλαμβανει η «Χαραυγη», αυτη την στιγμη ειναι η μονη σοβαρη αντιπολιτευση στην συνασπισμενη δεξια.

Ακομα, για την αντιμετωπιση της δεξιας τον κρισιμο ρολο θα παιξει το τμημα εκεινο της εργατικης ταξης που **ξερει** οτι η κυβερνηση ειναι αντεργατικη, και στην συντριπτικη του πλειοψηφια, ειναι οργανωμενο ή υποστηριζει το ΑΚΕΛ.

Αλλα τι ειδους αντιπολιτευση κανει το ΑΚΕΛ;

Πριν ακομα απο την εκλογη του Κληριδη η ηγεσια του ΑΚΕΛ ειχε δηλωσει οτι σε περιπτωση εκλογης του θα κανει «δημιουργικη αντιπολιτευση», και οτι πρωτο στην λιστα των προτεραιοτητων της, θα συνεχιζε να ειναι το Κυπριακο και οι προσπαθειες για λυση του.

Μετα τις εκλογες, το ΑΚΕΛ κρατησε πραγματι σταση «δημιουργικης αντιπολιτευσης», δηλωνοντας οτι περιμενε, παρολο το γνωστοτατο παρελθον και παρον του ΔΗΣΥ και του ιδιου του Κληριδη, τα «δειγματα γραφης» της νεας κυβερνησης. Δειγματα γραφης, σε τι; Ο «βασικος γνωμονας», με τον οποιο θα εκρινε την νεα κυβερνηση, εγραφε η «Χαραυγη» στις 27 Φλεβαρη, συνεχιζε να ειναι η λυση του Κυπριακου. Ο Χριστοφιας σε τηλεοπτικη συζητηση με τον Ματση στις 11 Μαρτη ειπε οτι σε μια «μοιρασμενη πατριδα... βρισκουμε κοινη γλωσσα για να αντιμετωπισουμε τον κοινο εχθρο», εννοωντας βεβαια τους Τουρκους και τους τουρκοκυπριους.

Η αισθηση που επιανε κανεις ηταν οτι αν ο Κληριδης παρατουσε τις απορριπτικες προεκλογικες μεταμφιεσεις του και ξαναγινονταν ο παλιος καλος «ενδοτικος» των τελευταιων χρονων, το ΑΚΕΛ θα ηταν ετοιμο να τον στηριξει.

Ομως ολων των ειδων «δειγματα γραφης», ενας ολοκληρος τομος απο τετοια, δεν αργησαν καθολου να ερθουν. Η επιθεση στραφηκε πιο αγρια εναντια στους εργαζομενους, αλλα χτυπησε και τους διαφορους παραγοντες που βρισκονται μεσα ή γυρω απο το ΑΚΕΛ, οπως εδειξε ο θορυβος για τις μεταθεσεις στην Δημοσια Υπηρεσια και για τις αλλαγες των συμβουλιων των Ημικρατικων. Μπορει ο Κληριδης και ο Ματσης να ψιθυριζαν για «ενοτητα» και «συνεργασια», αλλα οι πραξεις της κυβερνησης δειχνουν οτι στοχος της ειναι να πραγματοποιησει την παλια της επιθυμια, και να εξαφανισει τον «ρυθμιστικο ρολο» του ΑΚΕΛ στην πολιτικη.

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

Ομως το πιο απειλητικο ειναι ο φασιστικος βρυκολακας, που ειχε ηδη γινει ορατος τα τελευταια λιγα χρονια. Μπορει η «Χαραυγη» να δισταζει ακομα να χρησιμοποιησει την λεξη φασισμος, αλλα τωρα πια ο καθε αριστερος καταλαβαινει οτι τα πορτοκαλιά μπουφαν και οι αγκυλωτοι σταυροι στα γηπεδα και τα σχολεια δεν ειναι ουτε αστεια ουτε νεανικες τρελλες - μια κατανοηση στην οποια βοηθανε πολυ τα γεγονοτα με τους φασιστες σε διαφορες ευρωπαϊκες χωρες. Ο καθε αριστερος, απο την ηγεσια ως τον απλο οπαδο, ακομα και αν δεν ξερει την ιστορια του φασισμου, νοιωθει οτι με τους φασιστες δεν υπαρχει κανενα περιθωριο ουτε ενοτητας, ουτε συνενοησης ουτε συνεργασιας.

Η αναπτυξη του φασισμου δεν ειναι τυχαια. Βολευτηκε απο τον σωβινισμο που παρ' ολο τον ενδοτισμο του σερβιρε το ΔΗΣΥ ολα αυτα τα χρονια, και απο την στεγαση των εοκαβητατζηδων μεσα στο κομμα. Ζεσταθηκε απο τις διαφορες σωβινιστικες πορειες στις οποιες πρωτοστατουσαν στελεχη του ΔΗΣΥ, εστω και αν η επισημη ηγεσια στρεφονταν συχνα εναντιον τους. Πηρε επανω του απο την καμπανια για αποφυλακιση του Σαμψων, που στηριχθηκε απο την ιδια την ηγεσια του ΔΗΣΥ.

Τωρα εχουμε το μνημοσυνο του κομμουνιστοφαγου Γιωρκατζη, και επεται μεγαλο μνημειο του Γριβα. Αν το επομενο βημα ειναι η «αποκατασταση» των 61 απο την κυβερνηση, τι αλλο θα ακολουθησει; Οι κινδυνοι για την εργατικη ταξη και την αριστερα ειναι πολυ μεγαλυτεροι απο το να εμποδισουν απλα οι σωβινιστες και οι φασιστες την «συνεχιση της διαπραγματευτικης διαδικασιας στα πλαισια του ΟΗΕ», την οποια βαζει σαν το κυριο στοχο του το ΑΚΕΛ.

Ετσι, οι κυριοι τιτλοι της «Χαραυγης» στην πρωτη σελιδα αλλαξαν. Εγιναν αντιπολιτευτικοι. Η «Χαραυγη» εγραψε σε σχεση με τα οικονομικα για «Θατσερικη πολιτικη» της κυβερνησης. Εγραψε οτι «η αποφασιστικη και ανυποχωρητη σταση των εργαζομενων θα αποτρεψει την εφαρμογη μιας πολιτικης αγριας και μονοπλευρης λιτοτητας», οτι «ο λαος εχει μαθει να αγωνιζεται για τα δικαιωματα του»

Ολα αυτα ειναι πολυ ευχαριστα και πολυ απαραιτητα.

Μια ματια ομως στις μεσα σελιδες της «Χαραυγης» δειχνει οτι υπαρχουν ακομα προβληματα. Ο πρωτοσελιδος τιτλος της 28 Μαρτη μπορει να ειναι «Προκαλουν Εργοδοτες και Βιομηχανοι». Στην συνεχεια ομως διαβαζουμε πως ο Αντωνιου μιλωντας στην Παγκυπρια Συνδιασκεψη Τοπικων Επιτροπων της ΠΕΟ ειπε οτι «η ΠΕΟ θα δωσει την συμβολη της και θα παρει το μερτικο της ευθυνης της για την υπερπηδηση των δυσκολιων που παρουσιαζονται στην οικονομια...» οτι «θα δουμε με καθε περισκεψη τα προβληματα που παρουσιαζονται στον τουριστικο τομεα... θα κοιταξουμε επισης τα προβληματα... στους τομεις της ενδυσης και της υποδησης».

Ακομα, η αντιπολιτευση στον κυβερνητικο σωβινισμο δεν γινεται με το να αρπαζεις συγχρονως και την καθε ευκαιρια να του βγεις απο τα δεξια και εθνικιστικοτερα, οπως εκανε το ΑΚΕΛ οταν χαρακτηρισε «ολισθημα» την παραληψη της κυβερνησης να αποκλεισει το κομμα των «εποικων» απο την συναντηση ελληνοκυπριακων και τουρκοκυπριακων κομματων.

ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ;

Η «Χαραυγη» της 25 Μαρτη γραφει οτι το «μαθημα» που πρεπει να παρουμε απο την Επανασταση του '21 ειναι «η ενοτητα».Την κριτικη στην κυβερνηση συνοδευει συνεχεια το «ρωτατε και μας»: η ανακοινωση του ΑΚΕΛ αποδιδει το «ολισθημα» του Κληριδη για την συναντηση των ελληνοκυπριακων και τουρκοκυπριακων κομματων στο οτι «η νεα κυβερνηση εχει προβει σε σειρα ενεργειων χωρις να συμβουλευθει πρωτα τα κομματα», και ο Αβρααμ Αντωνιου τελικα καλει την «νεα κυβερνηση και τους εργοδοτες... μεσα απο τους μηχανισμους της τριμερους συνεργασιας να βρεθει η χρυση τομη».

Η αντιπολιτευση του ΑΚΕΛ, οσο μαχητικοι και αν ειναι οι τιτλοι της «Χαραυγης», συνεχιζει να ακολουθει την πολιτικη ολων των τελευταιων δεκαετιων, την πολιτικη της ταξικης συνεργασιας, της ενοτητας αναμεσα στην εργατικη ταξη, τους αστους, και τις κυβερνησεις τους. Ειναι μια αντιπολιτευση που ζητα μαχητικα να της επιτρεψουν να γινει συμπολιτευση.

Γιατι ομως μια τετοια αντιπολιτευση να μην εχει την τυχη των προηγουμενων συνεργασιων με αστικες πολιτικες δυναμεις; Οι παλιοι «πατριωτες» και «δημοκρατες» συμμαχοι βρισκονται τωρα συγκυβερνηση με το ΔΗΣΥ, ή επετρεψαν την ανοδο του στην εξουσια με την πολιτικη της «κατα συνειδηση» ψηφου. Και μαλιστα σε αυτο, τους διευκολυνε το ιδιο το ΑΚΕΛ εχοντας «συμπορευθει» πρωτο με το ΔΗΣΥ το 1985, εχοντας ακολουθησει «αντιπολωτικη» πολιτικη «εθνικης ενοτητας» σε ολη την διαρκεια της προεδρειας του Βασιλειου, και εχοντας αποφυγει να συνδεσει το ΔΗΣΥ με τους εοκαβητατζηδες και τον φασιστικο κινδυνο στην προεκλογικη εκστρατεια. Ολα στο ονομα της συνεργασιας και της ενοτητας για το «καλο του τοπου».

Ή ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Η ιστορια του ΑΚΕΛ ειναι η ιστορια της συνεργασιας του με τμηματα της αρχουσας ταξης με στοχους την «σωτηρια της Κυπρου», την παλη εναντια στον ιμπεριαλισμο, για να εμποδισει τον Συναγερμο να παρει την εξουσια. Αυτη η πολιτικη αποτυχε στους στοχους της. Και παει να καταληξει σημερα, μετα την ντροπη της συμπορευσης με τους αστους και τους ιμπεριαλιστες στον πολεμο στον Κολπο, στην αποδοχη της εισοδου της Κυπρου στην ιμπεριαλιστικη ΕΟΚ, με τις ολοφανερα αντεργατικες προνοιες του Μααστριχτ για την «συγκλιση».

Αν θελουμε η αριστερα και η εργατικη ταξη να δωσει με επιτυχια την μαχη εναντια στην συνασπισμενη δεξια στην εξουσια, εναντια στον σωβινισμο, στην φασιστικη απειλη και την επιθεση των εργοδοτων, πρεπει να στραφουμε σε μια αλλη πολιτικη. Την πολιτικη της ταξικης παλης, που αντιμετωπιζει τους εργοδοτες την κυβερνηση τους και τα κομματα τους σαν τους πρωτους εχθρους της.

Σημερα αυτος ο εχθρος, οσο και αν προσπαθει να το παιξει παντοδυναμος, ειναι αδυνατισμενος απο τις εσωτερικες του διασπασεις, και απο την οικονομικη κριση, για την οποια δεν εχει αλλη λυση παρα να ριξει το βαρος της στους ωμους των εργατων.

Ο Κληριδης δεν εχει μονο την ηγεσια του ΔΗΚΟ, την Εκκλησια και τους εοκαβητατζηδες να ικανοποιησει. Εχει και το σημαντικοτατο εκεινο κομματι της εργατικης ταξης που τον υποστηριζει. Εργατες και εργατριες που οσο και αν εχουν πεισθει απο την αντιδραστικη δεξια εθνικιστικη ιδεολογια, απαιτουν ωστοσο και την καλυτερευση της ζωης τους.

Σε αυτους δεν εχει την δυνατοτητα να προσφερει τιποτα.

Η επιθεση της κυβερνησης δινει την ευκαιρεια να ενωσουμε τους δεξιους και τους αριστερους εργατες. Ομως αυτο μπορει μονο να γινει αν η αριστερα σπασει απο ολα τα αφεντικα. Αν υπερασπιστει τα εργατικα δικαια κανοντας απεργιες οταν οι εργοδοτες προκαλουν και οταν οι εργατες μπορουν να κερδισουν, και οχι οταν το «αντεχει η εθνικη οικονομια». Αν προωθει την φιλια αναμεσα στους εργατες στην Ελλαδα την Κυπρο και την Τουρκια, χωρις να τους χωριζει σε τουρκοκυπριους και εποικους, χωρις να ξεγελα οτι ο αστικος «ενδοτισμος» εχει τιποτα το ουσιαστικα περισσοτερο να προσφερει απο τον απορριπτικο σωβινισμο στην υποθεση της ειρηνης και της επαναπροσεγγισης των εργατων στην Κυπρο την Ελλαδα και την Τουρκια. Αν ξεσκεπαζει καθε συναλλαγη με τον ιμπεριαλισμο της αρχουσας ταξης, αντι να υπολογιζει μηπως η ΕΟΚ μπορει τωρα να «μας» βοηθησει στο Κυπριακο.

Δεν υπαρχει καμμια δυνατοτητα να αντιμετωπισουμε αποτελεσματικα την δεξια, οσο προσπαθουμε ταυτοχρονα να «σωσουμε την Κυπρο μας». Η μονη πραγματικη παλη εναντια στην δεξια ειναι εκεινη που προχωρα ταυτοχρονα και την υποθεση της αυτοαπελευθερωσης της εργατικης ταξης εδω και σε ολο τον κοσμο, του σοσιαλισμου.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ

Δυο απο τα πρωτα «δειγματα γραφης» της κυβερνησης, η προταση για απαγορευση οδηγησης μοτορας στους δεκαεφταχρονους και το τρομοκρατικο νομοσχεδιο για την καταστολη δηθεν της «βιας στα γηπεδα», φαινεται να δικαιωνουν οσους απο εμας απο την αρχη υποστηριξαμε οτι κυρια χαρακτηριστικα της νεας κυβερνησης, θα ειναι η αυταρχικοτητα και ο συντηριτισμος.

Γινεται πια φανερο οτι, η κυβερνηση της συνασπισμενης δεξιας, με την ανοδο της στην εξουσια εγκαινιαζει μια τακτικη γενικευμενης επιθεσης εναντια στην νεολαια. Οι δυο προηγουμενες προτασεις οπως και οι διακυρηξεις της υπουργου Παιδειας για «ελληνοκεντρικη» και «χριστιανοκεντρικη» παιδεια σαν κυριο στοχο εχουν την νεολαια. Φαινεται οτι η κυβερνηση της δεξιας προοριζει για την νεολαια καποια συγκεκριμενα προτυπα σκεψης και συμπεριφορας που στην αναγκη θα τα επιβαλει με το ζορι.

Ποιος ειναι ο χουλιγκαν; Παντως η εφημεριδα που δημοσιευσε την φωτογραφια εκρυψε το προσωπο του μπατσου

ΤΑΝΚΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΟΔΗΓΟΥΝ ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ΜΟΤΟΡΕΣ;

Οι νεοι 17-18 χρονων που για τον στρατο θεωρουνται αρκετα ικανοι να χειριζονται αρματα μαχης και πολυπλοκα οπλικα συστηματα, συμφωνα με την κυβερνηση ειναι ανωριμοι για να οδηγουν μοτορες. Οι δικαιολογια ειναι η αναφορα σε καποια δυστυχηματα με θυματα δεκαεφταχρονους. Αραγε ομως η κυβερνηση θα απαγορευσει το δικαιωμα οδηγησης σε ολους τους οδηγους γιατι τα τροχαια δυστυχηματα εχουν αυξηθει;

Η «ελευθερη οικονομια» εχει αφησει τις πολεις χωρις ουσιαστικες δημοσιες συγκοινωνιες. Η αδεια για να οδηγουν μοτορες οι δεκαεφταχρονοι ηταν ομολογουμενως ενα μετρο που διευκολυνε τους νεους αλλα και τους γονεις τους, ιδιαιτερα στις περιπτωσεις που εργαζονται και οι δυο γονεις. Τους απαλλαξε απο το βασανο του πηγαινε-ελα, ποτε στο σχολειο και ποτε στα απογευματινα μαθηματα. Τους εδωσε την ανεση να κερδισουν λιγο ελευθερο χρονο. Ταυτοχρονα ομως εδωσε την ευκαιρια στους νεους να κινουνται απο μονοι τους, αποκτωντας ετσι καποια σχετικη ανεξαρτησια και ελευθερια κινησεων. Μπορουσαν ως ενα βαθμο να προγραμματιζουν οι ιδιοι την ζωη τους, διχως να ειναι εξαρτημενοι απο το προγραμμα των γονιων τους.

Ακριβως αυτο ομως ειναι που ενοχλησε καποιους «καθως πρεπει» κυριους του κατεστημενου. Με μια σειρα αθρα στον τυπο, «οδυρονταν» για την «καταντιαν» της νεολαιας σημερα. Καταγγελουν τους νεαρους «καμικαζι» για «αναρμοστη» συμπεριφορα και καλουν την αστυνομια να επιβαλει την ταξη. Οι κυριοι αυτοι ονειρευονται καποιες περασμενες εποχες, οπου οι νεοι επρεπε να κλινονται σπιτι πριν αναψουν «τα φωτα στους στυλους». Η κυβερνηση σημερα ακολουθωντας τις υποδειξεις του πιο συντιρητικου κομματιου της κοινωνιας, θελει να καταργησει το δικαιωμα οδηγησης για τους δεκαεφταχρονους. Ενα αντιδραστικο μετρο που εχει σαν κυριο στοχο τον περιορισμο της ελευθερης διακινησης των νεων.

Οι νεοι οπως και οι εργαζομενοι γονεις τους που αμεσα αυτοι θα υποστουν τις συνεπειες δεν πρεπει να αφισουν να περασει αυτο το αντιδραστικο μετρο. Μπορουν να οργανωσουν μαζικες κιντοποιησεις και εκδηλωσεις διαμαρτυριας ωστε να εξαναγκασουν την κυβερνηση να αποσυρει αυτη την προταση.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

Το δευτερο μετρο της κυβερνησης που στρεφεται κυρια εναντια στην νεολαια, ειναι ενα νομοσχεδιο για την καταστολη της «βιας στα γηπεδα», που μονο σαν τρομοκρατικο μπορει να χαρακτηριστει. Συμφωνα με την εφημεριδα «Φιλελευθερος» φερει τον τιτλο «Παρανομη συναθροιση, οχλαγωγια και αλλα ποινικα αδικηματα κατα της αθλητικης γαληνης» και προβλεπει απο χρηματικο προστιμο μεχρι και ισοβια φυλακιση!! Ακομα και μονο με την υποψια οτι η συμπεριφορα καποιου πιθανον να θεωρηθει αναρμοστη, η αστυνομια θα εχει το δικαιωμα να τον συλλαμβανει. Αυτο σε μια εποχη που εχουν αυξηθει οι καταγγελιες εναντια στην αστυνομια για κακοποιηση πολιτων.

Με το νεο νομοσχεδιο η κυβερνηση προσπαθει να επιβαλει ενα κλιμα εκφοβισμου και τρομοκρατιας στα γηπεδα. Τα μετρα καταστολης ομως και η «επισημη κρατικη βια» οχι μονο δεν θα φερουν την «αθλητικη γαληνη» αλλα αντιθετα θα αυξησουν τα φαινομενα βιας στα γηπεδα. Αλλοστε ειναι γνωστο το τι γινεται σε αλλες χωρες που εφαρμοσαν τετοιες μεθοδους καταστολης. Η «βια» δεν θα σταματησει να εκφραζετε στα γηπεδα, αν οι δυναμεις καταστολης του κρατους τσακκιζουν στο ξυλο τους νεαρους φιλαθλους για να τους «μαθουν να συμπεριφερονται». Θα συνεχισει να υπαρχει εφοσον συνεχισουν να υπαρχουν και τα αιτια που την δημιουργουν.

Στο ιδιο το νομοσχεδιο σε συνοδευτικο σημειωμα αναφερεται οτι «η βια ειναι ενα συχρονο κοινωνικο φαινομενο με ευρειες επιπτωσεις, τα αιτια του οποιου βρισκονται βασικα εξω απο τον αθλητισμο». Επισης τελευταια αρκετες αναλυσεις για το «φαινομενο της βιας στα γηπεδα» καταληγουν οτι ειναι ενα κοινωνικο φαινομενο και οτι τα γηπεδα ειναι απλα ο χωρος εκτονωσης. Κανεις ομως δεν προχωρει πιο περα και να διερωτηθει πια ειναι τελοσπαντων τα αιτια που προκαλουν τον θυμο και την αγανακτηση που εκτονωνονται στα γηπεδα. Ο λογος ειναι απλος. Η πλειοψηφια απο αυτους ειναι απολογητες και υποστηρικτες του σημερινου κοινωνικου συστηματος. Κανεις δεν θελει να παραδεκτει οτι τα αιτια για τον θυμο και τη αγανακτηση ειναι η καταπιεση, η εκμεταλλευση και ο αυταρχισμος που παραγει το κοινωνικο συστημα που υποστηριζουν.

Οταν τα ονειρα των νεων καθημερινα γινονται συντριμια μπροστα σε ενα βαρβαρο κοσμο. Σε μια κοινωνια οπου το καθε τι υπολογιζεται απο το ποια τιμη μπορει να πιασει. Οταν η φαγωμαρα και ο ανταγωνισμος που επιβαλλει ο καπιταλισμος σπρωχνει τον καθενα σε ενα πολεμο εναντια σε ολους και ολα. Οταν οι νεοι εργαζομενοι, στους χωρους δουλειας ειναι αναγκασμενοι να δεχονται την εκμεταλευση και την καταπιεση απο το αφεντικο τους. Οταν οι μαθητες στα σχολεια πρεπει να υπακουουν και να πειθαρχουν στα εκπαιδευτικα προγραμματα που θελουν να τους διαμορφωσουν την ζωη αναλογα με το ποιες ειναι οι αναγκες της παραγωγης. Ασφαλως και θα αγανακτησουν οι νεοι, θα εκνευριστουν, θα φορτωθουν με αγχος και ασφαλως, και, αν δεν μπορουν να παλεψουν απευθειας αυτους που τους καταπιεζουν, καπου αυτη η αγανακτηση θα εκτονωθει. Στο σπιτι, στην παρεα ή στο γηπεδο.

Η «βια» θα φυγει απο τα γηπεδα οταν ο θυμος και η αγανακτηση των νεων μπορεσουν να εκφραστουν μεσα απο ενα μαζικο νεολαϊστικο κινημα που θα παλεψει εναντια στους πραγματικους ενοχους και τις πραγματικες αιτιες που τα προκαλουν.

ΓΙΑΤΙ ΚΤΥΠΟΥΝ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ

Η νεολαια ειναι σημερα το πιο ζωντανο, το πιο εκδηλωτικο κομματι της κοινωνιας. Ειναι φυσικο να αντιδρα εναντια στην κοινωνικη αδικια, την καταπιεση, τον συντιριτισμο και την αυταρχικοτητα. Ειναι φυσικο να αμφισβητα τα προκαθορισμενα πλαισια, τους νομους και τους κανονες του καπιταλιστικου συστηματος της εκμεταλευσης και της καταπιεσης. Ειναι φυσικο να αρνηται και να αντιστεκεται στην προσπαθεια της αρχουσας ταξης να μετατρεψει τους νεους σε εξαρτηματα της καπιταλιστικης μηχανης. Η ταση των νεων να αμφισβητουν τις «ισσοροπιες» του κοινωνικου συστηματος και το κατεστημενο, βαζει σε κινδυνο τα συμφεροντα της αρχουσας ταξης.

Ετσι η ταξη που εχει στα χερια της την εξουσια προσπαθει, ποτε με το καλο και ποτε με το ζορι, να ελεγξει και να βαλει τους νεους μεσα στα καλουπια που απαιτουν οι αναγκες της καπιταλιστικης παραγωγης και των οικονομικων της συμφεροντων.

Το δικαιωμα των νεων να αποφασιζουν οι ιδιοι για την ζωη και το μελλον τους ειναι κατι που το θυμουνται μονο στις διακυρηξεις τους.

Οι νεοι σημερα δεν εχουν κανενα λογο να δεχονται κατι που καποιοι αλλοι αποφασισαν γι'αυτους. Μπορουν και εχουν την δυναμη να να οργανωθουν συλλογικα σε ενα μαζικο νεολαϊστικο κινημα σπαζοντας ετσι τον ανταγωνισμο και την εξατομικευση που δημιουργει το καπιταλιστικο συστημα. Μεσα απο ενα τετοιο κινημα μπορουν να παλεψουν για να διεκδηκισουν τα δικαιωματα τους.

Πετρος Μιχαηλ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ο θορυβος γυρω απο το δικαιωμα εισδοχης των αποφοιτων ιδιωτικων σχολων Μεσης Εκπαιδευσης στο Πανεπιστημιο Κυπρου συνεχιζεται.

Το Υπουργειο Παιδειας στην προσπαθεια του να κανει πιο δυσκολη την εισδοχη στο πανεπιστημιο αποφασισε να επιβαλει στους αποφοιτους των ιδιωτικων σχολων τις ενιαιες εξετασεις σαν ορο για να δικαιουνται να παρακαθησουν στις εισαγωγικες εξετασεις του πανεπιστημιου.

Ηταν αυτη η αποφαση που προκαλεσε την οργη των μαθητων και καθηγητων των ιδιωτικων σχολων που οργανωσαν διαμαρτυρια εξω απο το υπουργειο Παιδειας. Το υπουργειο μετα απο 4 μηνες ανετρεψε προηγουμενη αποφαση του που θα επετρεπε τη συμμετοχη στις εισαγωγικες εξετασεις του πανεπιστημιου χωρις ορους ή διακρισεις.

Η Κλαιρη Αγγελιδου ερχεται σημερα ν'αναιρεσει την αποφαση του Νιοβρη '92 ισχυριζομενη οτι ταχα «καταπατουσε τα ανθρωπινα δικαιωματα των μαθητων των δημοσιων σχολειων».

Αλλη ειναι ομως ειναι η πραγματικοτητα. Αυτο που υπερασπιζεται ειναι το «δικαιωμα» της επεκτασης των αντιδραστικων «ελληνοκεντρικων» της αντιληψεων και της υπερφορτωσης των μαθητων και στην ιδιωτικη εκπαιδευση. Αυτο γινεται ξεκαθαρο απο τη δηλωση της οτι μπαινει στην ημερησια διαταξη το ζητημα της εναρμονισης των αναλυτικων και ωρολογιων προγραμματων των ιδιωτικων σχολων μ'αυτα των δημοσιων σχολων.

Η εκπαιδευτικη μεταρρυθμιση που προωθειται τα τελευταια χρονια εχει σκοπο να προσαρμοσει την παιδεια στις σημερινες αναγκες του κυπριακου καπιταλισμου. Να παραγει απο τη μια, μια μαζα ανειδικευτων και ειδικευμενων εργατων ικανων να αντιμετωπισουν τις νεες αναγκες του κεφαλαιου μεσα στον αυξημενο διεθνη ανταγωνισμο, και απο την αλλη μια μειοψηφια, που θα μπορεσει να σπουδασει στα καλυτερα πανεπιστημια και κολλεγια με προορισμο τη στελεχωση των διευθυντικων και διοικητικων θεσεων.

Αποκρυβουν αυτη την πραγματικοτητα, βαφτιζοντας τις μεταρρυθμισεις τους με ευηχα ονοματα οπως «αξιοκρατια», «αναβαθμιση της παιδειας» κλπ.

Η εισαγωγη των ενιαιων εξετασεων στα λυκεια, η προωθηση του Κυπριακου Πιστοποιητικου Εκπαιδευσης, η «δωρεαν» φοιτηση στο πανεπιστημιο αλλα με ορους, ειναι ο μηχανισμος που προσαρμοζει την εκπαιδευτικη παραγωγη στις αναγκες του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου.

Μυριανθη Λοϊζου

ΚΑΤΑΡΡΕΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΟΣΕ

Η ΔΙΚΗ ΑΝΑΒΛΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΙΣ 3 ΜΑΗ

Η δικη των 5 συντροφων της ΟΣΕ για το βιβλιο «Η κριση στα Βαλκανια, το Μακεδονικο και η εργατικη ταξη» αναβληθηκε για τις 3 Μαη.

Την Παρασκευη 26 Μαρτη το δικαστηριο ξεκινησε τη δικη, παρα την απεργεια των δικαστικων υπαλληλων, με απεργοσπαστη γραμματεα. Αρχικα απεριψε αιτηση της υπερασπισης για αναβολη της δικης μιας και απουσιαζαν ολα τα πολιτικα στελεχη της δεξιας που εχουν καταθεσει ως μαρτυρες κατηγοριες. Οι τρεις δικαστες επεμεναν να γινει η δικη και μαλιστα με συνοπτικες διαδικασιες. Ο εισαγγελεας ξανα και ξανα προσπαθησε να «υπαγορευσει» στους υπαρχοντες μαρτυρες κατηγοριας - εναν αστυνομικο και δυο «αγανακτισμενους πολιτες» καταδικαστικες για την ΟΣΕ μαρτυριες. Παρα τους περιορισμους στη διαδικασια αυτη η προσπαθεια κατερρευσε. Μετα απο εξαωρη διαδικασια οι μαρτυρες κατηγοριας ειχαν κυριολεκτικα ξετιναχτει. Το απειλητικο βαρος των μαρτυρων υπερασπισης προειδοποιουσε πως με τετοιες καταθεσεις μια καταδικη θα ηταν ολοφανερα προαποφασισμενη.

Ετσι τελικα το δικαστηριο αποφασισε να αναβαλει την δικη για τις τρεις του Μαη και ζητησε την παρουσια του Π. Ψωμιαδη, βουλευτη Θεσσαλονικης της Νεας Δημοκρατιας. Επισης αποφασισε να τιμωρησει με προστιμο 20.000 δρχ και «βιαια προσαγωγη» τον Κ.Πλευρη, γνωστο φασιστα θεωρητικο της 4ης Αυγουστου. Οι ελπιδες οτι με τετοιους μαρτυρες θα στηριχτουν οι κατηγοριες εναντια στην ΟΣΕ θα αποδειχτουν γελοιες.

Ο καταλογος των μαρτυρων υπερασπισης που καταθεσαν οι συνοιγοροι ηταν.

1. Λεωνιδας Κυρκος, Βουλευτης του Συνασπισμου.

2. Στρατης Κοκορας, Βουλευτης του ΚΚΕ.

3. Γρηγορης Γιανναρος, Βουλευτης του Συνασπισμου.

4. Γιωργος Μωραιτης, μελος της ΚΕ του ΠΑΣΟΚ.

5. Μιχαλης Παπαγιαννακης, Ευρωβουλευτης του Συνασπισμου.

6. Γιαννης θεωνας, Γενικος Γραμματεας της ΓΣΕΕ.

7. Γεωργοπουλος Σωτηρης, μελος της Διοικησης του ΕΚΑ.

8. Σταμουλος Χριστος, Γραμματεας Σωματειου ΕΑΣ.

9. Σωτηρης Σιωκος, Γενικο Συμβουλιο ΟΤΟΕ, Μελος της Κινησης Ειρηνης Συνδικαλιστικων Οργανωσεων Ελλαδας.

10. Richard Clogg, Ιστορικος, Καθηγητης Πανεπιστημιου,Βρεττανια.

11. Νικος Αλιβιζατος, Καθηγητης Συνταγματικου Δικαιου.

12. Νικος Μαρκατος, Πρυτανης Εθνικου Μετσοβιου Πολυτεχνειου.

13. Ριχαρδος Σωμεριτης, δημοσιογραφος

14. Τακης Μιχας, δημοσιογραφος

15. Νικολας Βουλελης, δημοσιογραφος

16. Μακης Σπαθης, Προεδρος Συλλογου Διδακτικου προσωπικου Εθνικου Μετσοβιου Πολυτεχνειου.

17. Δημητρης Λιβιερατος, Ιστορικος.

18. Δημητρης Λιθοξοου, Ιστορικος.

19. Δημητρης Δεσυλας, Ευρωβουλευτης του ΝΑΡ.

20. Γιαννης Μπανιας, ΑΚΟΑ.

21. Μαρια Στυλου ΟΣΕ.

22. Πετρος Κωνσταντινου ΟΣΕ.

23. Γιαννης Μαραβελακης, Επαναστατικες Σοσιαλιστικες Ομαδες Φοιτητων.

24. Αντωνης Νταβανελος, Υπευθυνος Εκδοσεων Εργατικη Δημοκρατια.

25. Τραιανος Πασοης εκπροσωπος Μακεδονικης Κινησης Βαλκανικης Ευημεριας.

Συγκεντρωσεις συμπαραστασης στα διωκομενα μελη της ΟΣΕ εγιναν στο Πολυτεχνειο στις 22 Μαρτη και στα δικαστηρια την ημερα της δικης. Ομιλητες στο Πολυτεχνειο ηταν ο Σπυρος Κοτσιας, Προεδρος της Ομοσπονδιας Σιδηροδρομικων, ο Δημητρης Λιθοξοου, Ιστορικος, και ο Πανος Γκαργκανας ενας απο τους 5 κατηγορουμενους.

Στα δικαστηρια οι συμπαραστατες γεμισαν την αιθουσα της δικης και τους γυρω χωρους, παρα τις προσπαθειες της αστυνομιας να απαγορευσει τα συνθηματα συμπαραστασης. Χαρακτηριστικο του κλιματος που επικρατησε ηταν το πουλημα 54 φυλλων της Αλληλεγγυης και 26 αντιτυπων του βιβλιου για το Μακεδονικο.

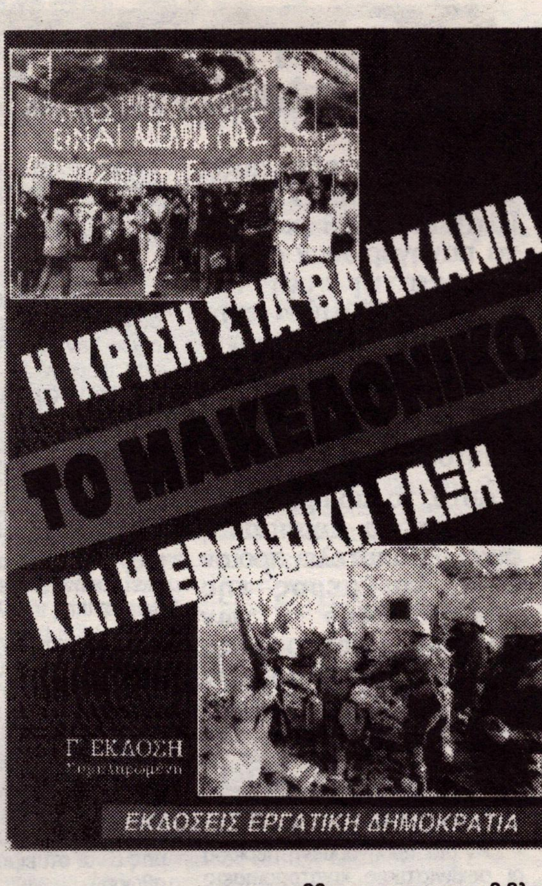

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΦΥΛΑΚΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τον περασμενο Νιοβρη ο νοτιοκορεατης συντροφος Ιλ Μπουγκ Τσοϊ καταδικαστηκε σε δυο χρονια φυλακιση για την εκδοση βιβλιων του Τροτσκι, του Λενιν και του Τονι Κλιφ που κυκλοφορουν ελευθερα σ'ολες τις δυτικες δημοκρατιες. Ο Ιλ Μπουγκ Τσοϊ, που ανηκει στην οργανωση «Διεθνεις Σοσιαλιστες» αδελφη οργανωση της «Εργατικης Δημοκρατιας» στη Ν. Κορεα, εξαιρεθηκε απο την πολιτικη αμνηστια που εδωσε τον Φλεβαρη ο νεος «δημοκρατης» προεδρος Κιμ Γιαγκ Σαμ.

Ο πρωτος εκλεγμενος προεδρος εδω και 23 χρονια, στα οποια η Κορεα κυβερνουνταν απο στρατιωτικες δικτατοριες ανελαβε την εξουσια στην Νοτια Κορεα στις 25 Φλεβαρη . Ο Κιμ Γιαγκ Σαμ διαφημιστηκε πολυ στην Κορεα και στον εξωτερικο σαν ενας προεδρος που θα αποκαθιστουσε τις δημοκρατικες ελευθεριες στην Ν. Κορεα.

Ωστοσο προφανως ο νεος προεδρος θεωρει σαν «εγκλημα» τις σοσιαλιστικες ιδεες. Οπως ειπε, απο την αμνηστια θα εξαιρεθουν «οι βιαστες και οι σοσιαλιστες».

Η απολογια του Ιλ Μπουγκ Τσοϊ στο δικαστηριο, ηταν στην πραγματικοτητα ενα κατηγορητηριο εναντια στην νοτιοκορεατικη αρχουσα ταξη και την υποκρισια της νεας δημοκρατιας τους. Παραθετουμε τον επιλογο αυτης της απολογιας.

«Μου ειναι αδυνατο να μη σκεφτω οτι ο λογος που η νοτιοκορεατικη κυβερνηση μας καταπιεζει ειναι γιατι η φιλελευθερη Δημοκρατια της Κορεας δεν εχει αυτοπεποιθηση.

Σιγουρα υπαρχουν πολλοι λογοι που κανουν τους ηγετες της Νοτιας Κορεας να μην εχουν αυτοπεποιθηση.

Ολοι οι υποψηφιοι πολιτικοι στις προεδρικες εκλογες παραδεχτηκαν οτι βρισκομαστε σε κατασταση γενικης κρισης.

Η σημερινη παγκοσμια οικονομικη κριση διαφερει ριζικα απο τις προηγουμενες που διαβρωσαν προσωρινα την οικονομια καθως ο νοτιοκορεατικος καπιταλισμος πραγματοποιουσε το οικονομικο θαυμα τα τελευταια 30 χρονια.

Μετα απο 30 χρονια ανθησης ο νοτιοκορεατικος καπιταλισμος αρχιζει να γερναει οπως ο δυτικος καπιταλισμος. Ο μονιμος και ο διαρθρωτικος χαρακτηρας αυτης της κρισης γινεται ολοφανερος απο τη χρονια ασταθεια του χρηματιστικου συστηματος.

Μπορει βεβαια κατα καιρους να υπαρχει προσωρινη ανακαμψη της οικονομιας και καποιες ευνοϊκες συγκυριες, αλλα η ριζικη θεραπεια ειναι αδυνατη γιατι η κυρια αιτια αυτης της κρισης βρισκεται στην παγκοσμια οικονομια.

Σε τελευταια αναλυση, αν η αρχουσα ταξη της Νοτιας Κορεας αντιμετωπιζει μια καθαρη απειλη, αυτη η απειλη προερχεται απο την εργατικη ταξη η οποια αρνειται να παρει στους ωμους της τα βαρη της οικονομικης κρισης και οχι απο τους Διεθνεις Σοσιαλιστες.

Θα παραθεσω τη θεση που διατυπωσε ο πρωην Υπουργος Δικαιοσυνης στον προεδρο του Βιομηχανικου Επιμελητηριου: «Οπως ειναι τα πραγματα σημερα ενα λαθος απο την μερια μας θα μπορουσε να οδηγησει σε μια επαναστατικη κατασταση και να καταληξουμε στη φυλακη. Υποστηριζουμε το κυβερνον κομμα, γιατι τι αλλο θα μπορουσαμε να κανουμε;».

Η ανειλικρινεια της κυβερνησης ειναι διάφανη. Γνωριζουν οτι ο κυριος εχθρος ειναι η εργατικη ταξη μεσα στην ιδια τους τη χωρα.

Ζητω απο αυτους που εχουν την εξουσια: Δηλωστε ειλικρινα οτι οι εργατες ειναι ο εχθρος σας. Κηρυξτε τον πολεμο εναντια τους και μετα κηρυξτε τον πολεμο εναντια μας, λεγοντας πως οι μπασταρδοι της οργανωσης Διεθνεις Σοσιαλιστες δουλευουν για λογαριασμο του εχθρου και θα μπορουσαν να πυροδοτησουν την μεγαλη εκρηξη.

Αν η κατηγορουσα αρχη και το δικαστηριο μπορουν να δωσουν εστω και μια καθαρη απαντηση στα τοσα ερωτηματα που εχω θεσει, τοτε θα παραδεχτω τα παντα. Αν οχι, τοτε ειμαι αθωος».

Προσφατη ιστορια της Κορεας

1945: Η Κορεα μοιραζεται στη Νοτια Κορεα κατω απο την επιρροη των ΗΠΑ και στη Βορεια Κορεα κατω απο την επιρροη της πρωην ΕΣΣΔ.

Οι ΗΠΑ διοριζουν εγκαθετο προεδρο στη Ν. Κορεα τον Σιγκμαν Ρη.

1950: Πολεμος μεταξυ της Βοριας και Νοτιας Κορεας. Οι ΗΠΑ επεμβαινουν με τη σημαια του ΟΗΕ, 1.250.000 νεκροι.

1960: Ανατρεπεται ο Σιγκμαν Ρη απο μαζικη εξεγερση. Γινεται στρατιωτικο πραξικοπημα που τερματιζει την ενννιαμηνη δημοκρατικη διακυβερνηση, και εγκαθισται στρατιωτικη δικτατορια για τα επομενα 30 χρονια.

1979: Η μυστικη αστυνομια δολοφονει τον δικτατορα Παρκ Τσουγκ και τον αντικαθιστα με τον Τσουν Ντου Χουαν.

1980: Εξεγερση στο Κουαντζου. Εργατες και αγροτες καταλαμβανουν την πολη μεχρι που επεμβαινει ο στρατος και σφαζει 200.

1987: Ιουνιος - Αυγουστος κυμα απεργιων και διαδηλωσεων ανατρεπει τον Τσουν Ντου Χουαν προκαλωντας τη δημιουργια των πρωτων κινησεων για εκδημοκρατικοποιηση. Αναλαμβανει ομως ο Ρο Ταε Γου που ηταν ο επιλεγμενος διαδοχος του δικτατορα Τσουν.

1992: Ο Κιμ Γιου Τσαμ εκλεγεται προεδρος. Παρολο που δεν προερχεται απο το στρατο εχει την υποστηριξη των στρατηγων.

ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΝΑΝΤΙΑ Σ

εξω οι αγκυλωτοι σταυροι απο τα σ

Ηταν εκατονταδες αυτοι που κατεβηκαν στην Πλατεια Ελευθεριας για να πανηγυρισουν ρεβανσιστικα τη νικη του ελληνικου ΑΡΗ πανω στην τουρκικη ΕΦΕΣ. Οι πανηγυρισμοι δεν αργησαν να εξελιχτουν σε μια «αυθορμητη» σωβινιστικη κινητοποιηση.

Αυτο, το πιο προσφατο σωβινιστικο ξεσπασμα, σιγουρα αποτελει προϊον αλλα και μερος της «παραδοσης» των πορειων «επιστροφης» και των Μακεδονικων συλλαλητηριων. Ξεχωριζει ωστοσο.

ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Αν μια προηγουμενη περιοδο οι σωβινιστικες κινητοποιησεις οργανωνονταν απο το κρατος, την Εκκλησια και τα κομματα - με δυο λογια απο τα πανω, τη νυκτα της 16ης του Μαρτη η σωβινιστικη πρωτοβουλια επαψε πια να βρισκεται αποκλειστικα στα χερια της «υπευθυνης ηγεσιας». Η πρωτοβουλια αυτη τη φορα ηρθε απο τα κατω.

Οι φασιστες, που ολο το προηγουμενο διαστημα αποκτουσαν φωνη μεσα στις «καθωσπρεπει» πορειες που οργανωνε η «καθωσπρεπει» ελληνοκυπριακη πολιτικη ηγεσια, γινονταν τωρα οι φανεροι συντονιστες και οι μπροσταρηδες των σωβινιστικων πανηγυρισμων.

Ηταν αυτοι που καθοδηγησαν με τα πολεμοχαρα συνθηματα τους τους «φιλαθλους» στο οδοφραγμα του Ληδρα Παλας.Ετσι, καθως οι ελληνοψυχοι φασιστες στο Τορινο κραυγαζαν «Ολοκληρη η Τουρκια, ελληνικη επαρχια», οι εδω ομογαλακτοι τους, με λαβαρο το αστρο της Βεργινας, ωρυονταν στη γραμμη αντιπαραταξης: «Τουρκοι γουρουνια θα γινεται σαπουνια».

Το ολο επεισοδιο κανει ενα πραγμα καθαρο: Μεσα στο γενικοτερο σωβινιστκο κλιμα που καλλιεργειται σημερα, οι φασιστες αυξανουν επικινδυνα την επιρροη τους και δεν προκειται ν'αφησουν ευκαιρια να περασει ανεκμεταλλευτη στη προσπαθεια τους ν'αναπτυξουν μια ανοικτη κινηματικη δραση.

«ΑΘΩΟΙ»!

Τα αλαθητα σημαδια του ξεθαρρεματος και της οργανωμενης δρασης των φασιστων τα συναντaμε στα Λυκεια και στα Γυμνασια, στις «πορτοκαλιες» κερκιδες και τους ναζιστικους χαιρετισμους στα γηπεδα, στις γειτονιες που ρυπαινονται απο τα συνθηματα τους.

Τα συνθηματα στους τοιχους των σχολειων και των γηπεδων δεν ειναι ουτε τυχαια ουτε «αθωα»: «Το καλυτερο σαπουνι γινεται απο κομμουνι», «ΕΟΚΑ Β' ξανακτυπα» και ολα πλαισιωμενα με αγκυλωτους σταυρους.

Μια ενδειξη μονο του οργανωμενου υποβαθρου τους ειναι οτι πολλα απο τα συνθηματα τους ειναι τα ιδια με αυτα που προβαλλει η κραγμενη φασιστοφυλλαδα «Στοχος»: «Η Ελλαδα ασφυκτια, νεα συνορα ζητα», «Και μη ξεχνατε Ελληνες, πρωτευουσα της Ελλαδας ειναι η Κωνσταντινουπολη». Το τελευταιο κυκλοφορει και σε αυτοκολλητο, που μεχρι προσφατα «κοσμουσε» και την κυρια εισοδο των επαρχιακων γραφειων της ΣΕΚ στη Λεμεσο.

Οι μαθητες που χαρασσουν αγκυλωτους σταυρους στα θρανια τους σιγουρα δεν ειναι ολοι τους φασιστες, οπως δεν ειναι ουτε ολοι οι νεολαιοι που φορουν τα ουλτρα πορτοκαλλια μπουφαν νοσταλγοι του Χιτλερ και του Ολοκαυτωματος. Ομως, αν δεν δωθει σημερα μια αμεση απαντηση σ'αυτες τις φασιστικες προκλησεις, ολοι τους ειναι υποψηφιοι να προχωρησουν απο την υιοθετηση των φασιστικων συμβολων στην ενεργη συμμετοχη στις μαχητικες τους κινητοποιησεις, και απο εκει στην υιοθετηση της ιδιας της φασιστικης ιδεολογιας.

Ειναι στην αντιληψη που θελει να εξηγει ολα αυτα σαν «νεανικο καπριτσιο», σαν εκφραση «εφηβικης αθωοτητας» που πονταρουν οι φασιστες. Να πως πλασαρονται οι πιο πορωμενοι φασιστες μεσα απο τα εντυπα τους: «Γνωριζουμε οτι εχουμε αδυναμιες και η μεγαλυτερη αδυναμια μας, που ειναι ταυτοχρονα και η δυναμη μας ειναι οτι ειμαστε νεοι, απειροι και αθωοι»!

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ...

Οι πραξικοπηματιες και οι φασιστες ξεφυγαν εδω και αρκετο καιρο απο το πολιτικο περιθωριο. Η προηγουμενη «καθωσπρεπει» δραση τους στα σωβινιστικα συλλαλητηρια και στις πορειες «επιστροφης» οδηγησε βημαβημα στην «νομιμοποιηση» τους. Η αποδραση τους απο την απομονωση επισφραγιστηκε με την αποφυλακιση του υπ'αριθμο ενα συμβολου τους, του Νικολαου Σαμψων.

Δεν ηταν, λοιπον, η προσφατη εκλογικη νικη του Κληριδη που ανοιξε το δρομο για το ξεθαρρεμα των φασιστων. Η εκλογη Κληριδη σηματοδοτει ωστοσο την παραπερα αναπτυξη της αυτοπεποιθησης τους και μια νεα περιοδο στην ολη τους δραση.

Η δηλωση του εοκαβητατζη Συρου οτι «με την εκλογη Κληριδη θα βρισκομαστε πιο κοντα στην εξουσια» ηταν μια αποκαλυπτη απειλη που στρεφονταν προς καθε αριστερο. Ηταν ταυτοχρονα ομως και μια επισημανση προς τον ιδιο τον Κληριδη. Οτι δηλαδη το ενα απο τα δυο απορριπτικα δεκανικια που τον στηριζουν σημερα στην προεδρια ειναι το εοκαβητατζηδικο-φασιστικο. Οτι αυτοι που στελεχωσαν απο την αρχη τη βαση του κομματος του απαιτουν επισης τα δικα τους ανταλλαγματα.

Δεν διεκδικουν ουτε και τους ενδιαφερουν σημερα τα υπουργιλικια ή καποια ανερματιστη συγκυβερνηση, κατι που η «υψηλη πολιτικη» υπαγορευει στο ετερο Δηκοϊκο δεκανικι.

Αυτο που ζητουν, και που εξασφαλιζουν, ειναι κατι πολυ πιο ουσιαστικο για την ολη μελλοντικη τους πορεια και εξελιξη. Απαιτουν την πληρη «ιστορικη» τους αποκατασταση και, κατ'επεκταση, ενα μεγαλυτερο περιθωριο λογου και δρασης.

...ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Το μνημοσυνο του κομμουνιστοφαγου Γιωρκατζη που για πρωτη φορα εγινε με ολες τις τιμες και το κτισιμο μνημειου του Γριβα ηταν τα πρωτα μονο δειγματα της επικυρωσης των προσπαθειων τους.

Ενα μολις μηνα μετα την εκλογη του, ο Κληριδης δηλωνει ανοικτα την προθεση του να «αποκαταστησει», να επαναπροσλαβει και να αποζημιωσει τους 61 που διωχτηκαν απο τη δημοσια υπηρεσια εξαιτιας της πραξικοπηματικης τους δρασης το '74. Ο προεδρος του ΔΗΣΥ Ματσης βρισκεται ηδη επι του εργου. Χαρακτηριζει τους «61» σαν τα «αθωοτερα θυματα της τραγωδιας οπως εξελιχτηκε» ενω ταυτοχρονα οξυνει την προκλητικοτητα του επιμενοντας οτι οι αριστεροι που δολοφονηθηκαν απο τον Χιτη Γριβα την περιοδο του '55-'59 ηταν προδοτες στην υπηρεσια των αποικιοκρατων.

Και ο Σαμψων προχωρει ακαθεκτα στο επομενο βημα. Καλει ξεδιαντροπα την νεα κυβερνηση να «καθαρισει τον σταυλο του Αυγιου» - την Δημοσια Υπηρεσια, και επιχειρει μεσα απο τα ραδιοφωνικα καναλια να δικαιωσει το πραξικοπημα και το ρολο του σ'αυτο: «Η ΕΟΚΑ Β' ηταν αντιχουντικη οργανωση... απ'οτι ξερω δεν ελαβε μερος στο πραξικοπημα». Ισχυριζεται οτι «ουδεις βγηκε στους δρομους ν'αντισταθει στο πραξικοπημα» και πως αν δεν ορκιζοταν προεδρος «θα χανονταν χιλιαδες ζωες». Οτι «το πραξικοπημα δεν ηθελε τη δολοφονια του Μακαριου» και οτι «ηταν το μονο πραξικοπημα στην ιστορια που δεν καταργησε τα κομματα». Δηλαδη κατα τον Σαμψων, οι ακελικοι, οι εδεκιτες και αλλοι δημοκρατες που ηταν στα οδοφραγματα, στην αρχιεπισκοπη και στην Παφο, δεν αντιστεκονταν στο πραξικοπημα. Τι εκαναν εκει τοτε, μηπως αρραγε οργανωναν επιτροπες υποδοχης της ΕΟΚΑ Β';

Το θρασος τους, που εχει φθασει στα υψη, ενισχυεται απο αποφασεις σαν αυτη για την δημιουργια Συμβουλιου Ιστορικης Μνημης ΕΟΚΑ 55-59. Η αναβαθμιση του Μουσειου Αγωνα, που εξαγγειλε η Υπουργος Παιδειας και Πολιτισμου Κλαιρη Αγγελιδου, θα ειναι - και σ'αυτο στοχευει - μια αναβαθμιση των νεκρων αλλα και των εν ζωη ηρωων του '55-59. Λαμπροτερο «παλληκαρι» στον κοσμο

Τετοιες προκλησεις δεν πρεπει να μεινουν αναπαντητες. Ο εθνικισμος που υποθαλπτεται απο το κρατος και τα μεσα μαζικης ενημερωσης, αν δεν αντιμετωπιστει καταληγει στην ναζιστικη βαρβαροτητα.

των πεθαμενων ο εοκαβητατζης Γριβας. Στον κοσμο των ζωντανων ο αρχιπραξικοπηματιας Σαμψων. Με τη μνημη του πραξικοπηματος να σπρωχνεται μεθοδικα στο περιθωριο, τα καθαρματα του χτες γινονται οι ηρωες του σημερα. Οι υπονομοι της ιστοριας μεσα απο τους οποιους αναρριχουνται οι ελληνοκυπριοι φασιστες ειναι ρηχοι.

Ειναι ματαιο αλλα και παραπλανητικο, λοιπον, να περιμενει κανεις απο «το επισημο κρατος να αναλαβει τις ευθυνες του». Ο Κληριδης - αυτος που εδωσε πολιτικη στεγη στους πραξικοπηματιες και τα φασιστοειδη της ΕΟΚΑ Β' - ειναι ο τελευταιος που θα τους σταθει εμποδιο. Τους στρωνει το δρομο.

ΝΑ ΧΤΥΠΗΘΕΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΣΤΗ ΓΕΝΝΑ ΤΟΥ

Η φασιστικη απειλη στη νοτια Κυπρο δεν εχει αποκτησει ακομα διαστασεις αναλογες μ'αυτες στη Γαλλια, στη Γερμανια ή και την Ελλαδα. Δεν χρειαζεται ομως να περιμενουμε να μεγαλωσουν και εδω για να τους αντιμετωπισουμε. Η δουλεια μας τοτε θα ειναι ακομα πιο δυσκολη.

Τα συμπτωματα της παγκοσμιας οικονομικης κρισης, γινονται στη Ν.Κυπρο ολοενα και πιο αισθητα - χαμηλοι ρυθμοι αναπτυξης, πληθωρισμος, κλεισιμο επιχειρησεων και απολυσεις. Οταν ο ιδιος ο Υπ. Οικονομικων προειδοποιει οτι η κριση στην Κυπρο το '93 «θα ειναι χειροτερη απο αυτην που προκαλεσε ο πολεμος στον Κολπο», τα πραγματα δειχνουν οτι δεν υπαρχει κανενα περιθωριο εφυσηχασμου.

Το σωβινιστικο κλιμα που κυριαρχει σε συνδιασμο με την οξυνση της οικονομικης κρισης δημιουργουν προσφορο εδαφος για την κλιμακωση της δρασης των φασιστων.

Σημερα ενα μεγαλο κομματι της νεολαιας και των εργαζομενων δεν αντιμετωπιζει καθολου ελαφρα τις προκλησεις των φασιστων. Βλεπει το ξεδιπλωμα τους με ανησυχια και την αναγκη να τους να τους κοψουμε το δρομο. Ηδη υπηρξαν περιπτωσεις οπου αυθορμητα αντιφασιστες νεολαιοι εδωσαν την κοντρα, συγκρουομενοι μαζι τους στα γηπεδα και στα σχολεια.

ΜΑΖΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Πρεπει να προχωρησουμε αμεσα σε μια οργανωμενη και συντονισμενη καμπανια ξεσκεπασματος των φασιστων. Ειναι σημαντικο να καταγγειλουμε αλλα και να εμποδισουμε με κινητοποιησεις την καθε αποπειρα δικαιωσης του πραξικοπηματος.

Και για να το πετυχουμε αυτο δεν αρκουν οι διακυρηξεις. Αυτο απεδειχτηκε θλιβερα απο την πολυ προσφατη εμπειρια της αποφυλακισης του Σαμψων.

Το ΑΚΕΛ καταδικασε την προοπτικη αποφυλακισης του Σαμψων με τον πιο εντονο τροπο. Αρκεστηκε ομως στα λογια.

Τα στελεχη και τα μελη της ΕΔΟΝ που - προς τιμη τους - εστω και την τελευταια ωρα κινητοποιηθηκαν και συγκρουστηκαν με τους οπαδους του Σαμψων εξω απο τις Κεντρικες Φυλακες, αναψαν για μια στιγμη στον καθε αριστερο και αντιφασιστα αγωνιστη την ελπιδα μιας ουσιαστικης παλης εναντια στους πραξικοπηματιες και τους φασιστες. Δεν εδωσαν ομως συνεχεια.

Ετσι το πεδιο εμεινε ελευθερο στους σωβινιστες και τους φασιστες να κινητοποιησουν τις δυναμεις τους, να οργανωσουν ανενοχλητοι πικετοφοριες, μαζεματα υπογραφων και να διεκδικησουν την «απελευθερωση» του Σαμψων σαν ενα «καθολικο λαϊκο αιτημα».

Ενα χρονο αργοτερα, ο Σαμψων εκδιδει ξανα τη «Μαχη» και στεκει σημαιοφορος των σωβινιστων και των φασιστων που σημερα απροκαλυπτα

απαιτουν την «απομονωση και αχρηστευση των αντιφρονουντων».

Μονο ενα μαζικο αντιφασιστικο κινημα μπορει να στειλει τους φασιστες πισω στους υπονομους που τους ξεβρασαν.

Για να συσπειρωσουμε την αντιφασιστικη διαθεση που υπαρχει πρεπει να προχωρησουμε απο τωρα στη δημιουργια μιας ενωτικης πρωτοβουλιας που θα φερνει μαζι σε μια κοινη και αμεση αντιφασιστικη δραση κομματα, οργανωσεις και ομαδες, το ΑΚΕΛ, την ΕΔΕΚ, την ΕΔΟΝ, τους Συνδεσμους Δημοκρατικων Αντιστασιακων, την Εργατικη Δημοκρατια και καθε οργανωση και αγωνιστη που θελει να παλεψει εναντια

ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

χολεια και τα γηπεδα

στην φασιστικη απειλη.

Πρεπει απο τωρα να αντισταθουμε δυναμικα στην προθεση του Κληριδη να αποκαταστησει τους «61». Το ΑΚΕΛ εθεσε το θεμα για συζητηση στη Βουλη. Και καλα εκανε. Ακομα και οι πιο εντονες καταδικαστικες αγορευσεις απο τα εδρανα της βουλης ομως δεν προκειται ν'ανατρεψουν αυτη την προοπτικη. Μονο η μαζικη δραση απο μια πλατια αντιφασιστικη πρωτοβουλια μπορει να κλονισει την κυβερνηση που εκτρεφει με την πολιτικη της τους φασιστες. Να οργανωσει μια δυναμικη διαδηλωση εξω απο το προεδρικο που να κανει τον Κληριδη οχι μονο να μην προχωρησει την επαναπροσληψη των 61, αλλα να αρχισει να σκεφτεται δυο φορες πριν κανει οτιδηποτε.

Μια τετοια ενωτικη πρωτοβουλια μπορει να οργανωσει το σβησιμο των φασιστικων συνθηματων στα σχολεια και τους δημοσιους χωρους. Να αντιταξει στους αγκυλωτους σταυρους τα δικα της αντιφασιστικα συμβολα, με αυτοκολλητα, αφισσες και κονκαρδες.

Τις προκλησεις τους να τις απαντησουμε οργανωμενα μεσα στα γηπεδα, με αντιφασιστικα πανω και συνθηματα. Να πεταξουμε εξω τα πορτοκαλλια σακκακια και τους αγκυλωτους σταυρους απο τα σχολεια και τα γηπεδα.

Ο εθνικισμος και ο ρατσισμος που τρεφουν τους φασιστες πρεπει ν'απαντηθουν με μαζικες επαναπροσεγγιστικες εκδηλωσεις. Το Δεκαημερο Επαναπροσεγγισης που οργανωνει η ΕΔΟΝ μπορει ν'αποτελεσει μια καλη ευκαιρεια για μια μαζικη απαντηση.

Απο τωρα μπορουμε και πρεπει να δουλεψουμε για την διοργανωση ενος μαζικου αντιφασιστικου αντιπραξικοπηματικου συλλαλητηριου στις 15 του Ιουλη με συμμετοχη των κομματων της αντιπολιτευσης, των συνδικαλιστικων οργανωσεων, των μαθητικων και των φοιτητικων οργανωσεων της αριστερας. Μια τετοια εκδηλωση θα στειλει δυνατο το μηνυμα οτι δεν προκειται ν'αφησουμε τους φασιστες ν'αναβιωσουν. Κανενα περιθωριο «δημοκρατιας» σ'αυτους που και στο παρελθον προσπαθησαν να την καταργησουν.

Οι φασιστες δεν προκειται να εξαφανιστουν απο μονοι τους. Για να το πετυχουμε χρειαζεται η πλατυτερη δυνατη συσπειρωση εναντια στους φασιστες. Και χρειαζεται τωρα!

Δαφνος Οικονομου

Η απαντηση στους αγκυλωτους σταυρους στα σχολεια, το αντιφασιστικο αυτοκολητο που κυκλοφορησε η Εργατικη Δημοκρατια. Κολληστε το οπου οι φασιστες τολμουν να βαζουν τα βρωμικα συμβολα και συνθηματα τους.

Μπορειτε να το προμηθευτειτε απο συντροφους που πουλαν την Εργατικη Δημοκρατια ή τηλεφωνοντας στο 02-349770

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Η φασιστικη απειλη για τον περισσοτερο κοσμο στην νοτια Κυπρο ειναι ταυτισμενη με σκηνες σαν αυτες που βλεπαμε πριν λιγο καιρο στη τηλεοραση με κουρεμενους τυπους με αλυσιδες που καινε καταυλισμους μεταναστων. Αυτο ειναι μια τελειως λαθεμενη εικονα. Πριν οι φασιστες φτασουν σε αυτο το σημειο περασαν απο ενα δρομο που δεν ειναι πολυ μακρια απο αυτα που βλεπουμε και εμεις εδω στη νοτια Κυπρο.

Ξεκινησαν με επιχειρηματα οπως "Αν συνεχιστει η εισοδος ξενων εργατων θα καταστρεψουμε την δομη της οικογενιας. Θα αλλαξουμε τους θεσμους και τα εθιμα μας. Η διαπαιδαγωγηση ξεφευγει απο τα πλαισια της κοινωνιας μας ενω στην εξελιξη θα δημιουργηθουν του κοσμου τα προβληματα". Αυτα δεν τα λει ο φασιστας Λε Πεν ή κανενας ηγετης των γερμανων φασιστων αλλα ο Πιττοκοπιτης της ΣΕΚ που το πρωτο πραγμα που ζητησε απο την νεα κυβερνηση ηταν να διωξει τους ξενους εργατες.

Ο δε προεδρος του ΔΗΣΥ, Γ. Ματσης υπερθεματιζει διακυρησσωντας οτι οι «ξενοι εργατες και αλλοι... απειλουν τη δομη της κυπριακης κοινωνιας". Τετοιες δηλωσεις στρωνουν το δρομο στους επιδοξους φασιστες.

Δυστυχως και η σταση της ΠΕΟ δεν ειναι πολυ διαφορετικη. Συντασσεται και αυτη με οσους θελουν το διωξιμο των ξενων χωρις να σκεφτεται πως ειναι φτωχοι εργαζομενοι που φευγουν απο τις χωρες τους αναζητωντας μια καλυτερη τυχη για τους ιδιους και τις οικογενειες τους, ή για να γλυτωσουν απο καποιο πολεμο. Αν η οικονομικη κριση χειροτερεψει, οι διωγμοι και οι απελασεις των ξενων θα χειροτερεψουν.

Χρειαζεται μια αμεση πολιτικη απαντηση σε αυτο το κινδυνο. Μια απαντηση που να δειχνει οτι οι ξενοι εργατες ειναι ταξικα αδελφια των ελληνοκυριων εργατων και να στρεψει την εργατικη αγαναχτηση εναντια στους πραγματικους εχθρους, τους καπιταλιστες και το βρωμικο συστημα τους που γεννα τις κρισεις την ανεργια και τους πολεμους.

Διαφορετικα το εδαφος θα μεινει ελευθερο στη "φιλολαϊκη" και "αντικαπιταλιστικη" δημαγωγια των φασιστων που δεν θα διστασουν να κατευθυνουν αυτη την αγανακτηση ρατσιστικα εναντια στους ξενους εργατες, εναντια στους Τ/κ "χαραμοφαϊδες" και τους εποικους.

Αν δεν αντιδρασουμε σημερα αυριο μπορει να δουμε και καψιματα και φονους ξενων. Ηδη εχουν καταγγελθει καποια παρομοια περιστατικα. Ας μην περιμενουμε να δουμε τετοιες σκηνες στη τηλεοραση για να αντιδρασουμε.

Ενα βιβλιο απο τις εκδοσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ που μπορει να γινει ενα χρησιμο οπλο για τον καθε εργαζομενο και νεολαιο αγωνιστη που θελει να παλεψει εναντια στην φασιστικη απειλη. Μπορειτε να το βρητε στα βιβλιοπωλεια ή στα γραφεια της Εργατικης Δημοκρατιας. Τιμη £1.00

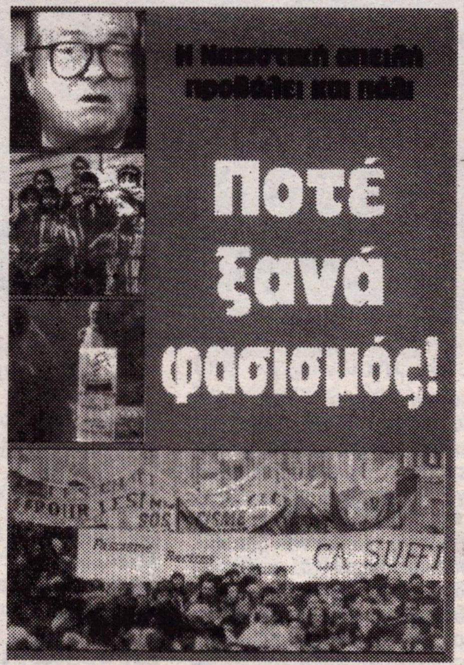

Γαλλια - Γερμανια

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ;

Στις 21 Μαρτη το Σοσιαλιστικο Κομμα που κυβερνα στη Γαλλια υπεστη μια συντριπτικη ηττα στον πρωτο γυρο των βουλευτικων εκλογων.

Το Σοσιαλιστικο Κομμα (ΣΚ) πηρε μολις το 18% των ψηφων. Ο συνασπισμος των κομματων της δεξιας, UPF (Ενωση για τη Γαλλια), πηρε ποσοστο 39% και προκειται να εξασφαλισει την ισχυροτερη κοινοβουλευτικη πλειοψηφια που υπηρξε απο το 1815.

Η εκλογικη συντριβη του ΣΚ αποτελει το αποκορυφωμα της διακυβερνησης του σοσιαλιστη προεδρου Μιτεραν τα τελευταια 12 χρονια.

Η εκλογη του Μιτεραν στις προεδρικες του 1981 εδωσε τελος στην 23χρονη διακυβερνηση της δεξιας. Ηταν μια ιστορικη εκλογικη νικη και ο κοσμος χορευε ολη τη νυχτα στους δρομους του Παρισιου κρατωντας γαρυφαλλα.

Στις βουλευτικες εκλογες του ιδιου χρονου, το ΣΚ μαζι με το δυνατο ΚΚ Γαλλιας που βρισκονταν τοτε σε συμμαχια πηραν το 54% των ψηφων. Αυτη τη φορα και τα δυο κομματα μολις που πηραν το 28%.

Ο απερχομενος σοσιαλιστης πρωθυπουργος Μπερεγκοβουα προβαλε σαν αιτιες για την ηττα την ανεργια και την οικονομικη υφεση η οποια ειπε "ειναι πανευρωπαϊκο φαινομενο και δεν αντανακλα ανικανοτητα της κυβερνησης".

Η κυβερνηση Μιτεραν συνταχθηκε με τα αφεντικα και τους καπιταλιστες προσφεροντας τους φορολογικες απαλλαγες και το δικαιωμα ν'απολυουν οπως και οποτε θελουν. Η πολιτικη λιτοτητας που επεβαλε σημαινε για τους εργαζομενους φτωχεια και μιζερια.

Οι ανεργοι εχουν ξεπερασει τα 3 εκατομμυρια και το ποσοστο της ανεργιας ειναι πανω απο το 10%. Γυρω στα 2 εκατομμυρια υπολογιζονται εκεινοι που ζουν κατω απο το επισημο οριο φτωχειας ενω σ'ολες τις μεγαλες πολεις λειτουργουν κεντρα διανομης σουπας για τους φτωχους.

Η οικονομια της χωρας κινειται τωρα με γοργους ρυθμους προς την υφεση. Η βιομηχανικη παραγωγη τους τελευταιους 3 μηνες επεσε περισσοτερο απο 2%.

Ολη αυτη η συσσωρευμενη απογοητευση και δυσαρεσκεια φανηκε απο το γεγονος οτι κανενας απο τους υποψηφιους του ΣΚ δεν εκλεγηκε απευθειας στον πρωτο γυρο. Επωνυμα στελεχη οπως ο Ροκαρ, και ο υπουργος εξωτερικων Ρολαν Ντυμα δεν επανεξελεγησαν.

Οι φασιστες τριτο κομμα

Ο συνασπισμος της δεξιας που εξασφαλισε πανω απο 80% των βουλευτικων εδρων προκειται να προχωρησει σε παρα περα περικοπες των δημοσιων δαπανων και σε ομαδικες ιδιωτικοποιησεις.

Το Φασιστικο Εθνικο Μετωπο του Λεπεν πηρε σχεδον 13%, κατι περισσοτερο απο το ποσοστο που εδιναν οι προβλεψεις.

Ο φασιστας Λεπεν χαρακτηριζει το ναζιστικο ολοκαυτωμα σαν "μια ασημαντη λεπτομερεια της Ιστοριας" και το κομμα του ζητα να γινουν μαζικες συλληψεις και απελασεις των μεταναστων.

Το γεγονος οτι το Εθνικο Μετωπο δεν καταφερε να βγαλει εστω κι ενα βουλευτη στη βουλη οφειλεται στο περιπλοκο εκλογικο συστημα που ισχυει στη Γαλλια. Αυτο ομως δεν σημαινει με κανενα τροπο πως η φασιστικη απειλη επαψε να υπαρχει. Σε συγκριση με τις εκλογες του '88 (8,6%) οι φασιστες ανεβασαν το ποσοστο τους.

Στη Μασσαλια που θεωρειται προπυργιο των σοσιαλιστων οι φασιστες πηραν 21% ξεπερνωντας το ΣΚ, στη Νικαια πηραν το 27,5% ενω στη βορια περιοχη του Ερ-ε-Λουαρ ο φασιστας υπψηφιος πηρε 37%.

Το γεγονος παραμενει οτι το Εθνικο Μετωπο αναδειχθηκε σε τριτο κομμα στη Γαλλια και απολαμβανει την αναλογη υποληψη απο τα μεσα ενημερωσης.

Ποια πρεπει να ειναι η απαντηση;

Μπορει η δεξια να θριαμβολογει για την πανωλεθρια των Σοσιαλιστων ομως η βαση για το ξεκινημα της παλης εναντια στη νεα κυβερνηση της δεξιας και στη φασιστικη απειλη βρισκεται στα ιδια τα αποτελεσματα των εκλογων.

Παρολη τη συρρικνωση του το ΚΚ Γαλλιας πηρε ενα ποσοστο γυρω στο 9%. Οι υποψηφιοι της επαναστατικης αριστερας πηραν 1,77% που σημαινει πανω απο 400.000 ψηφους. Αυτη η εκλογικη υποστηριξη μπορει οταν μεταφραστει σ'ενα μαχητικο κινημα, ν'αντιστρεψει την καθοδικη πορεια της Αριστερας και ν'αντιμετωπισει αποτελεσματικα τους φασιστες.

Οι Γαλλοι εργατες δεν εχουν ακομα απαντησει μαζικα στις επιθεσεις των τελευταιων χρονων. Μερικα σημαδια φανηκαν απο τις περσινες κινητοποιησεις των φορτηγατζηδων, το κυμα μικρων απεργιων στο νεο χρονο και τις μαχητικες κινητοποιησεις των αγροτων. Οταν αρχισει η εργατικη ταξη να κινειται τοτε θα υπαρξει η ευκαιρια να δοθει η εναλλακτικη λυση στη θλιβερη αποτυχια των σοσιαλιστων.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Το φασιστικο Ρεπουμπλικανικο Κομμα (ΡΚ) σημειωσε μια εκλογικη επιτυχια στις δημοτικες εκλογες του κρατιδιου της Εσσης στη δυτικη Γερμανια στις 6 Μαρτη.

Στη Φραγκφουρτη το ΡΚ του πρωην αξιωματικου των Ες-Ες Σιενχουπερ πηρε 9,5% και δυο θεσεις στο Συμβουλιο της πολης. Μαζι με τα ποσοστα δυο αλλων ομαδων οι φασιστες πηραν συνολικα γυρω στο 13%.

Οι λογοι της επιτυχιας των φασιστων οφειλονται στα οικονομικα μετρα και τη ρατσιστικη πολιτικη τοσο της κυβερνησης Κολ οσο και της αντιπολιτευσης που τη στηριξε. Το SPD συναψε με την κυβερνηση Κολ τη "Συνθηκη Αλληλεγγυης" που περιλαμβανει περικοπες στα ομοσπονδιακα κονδυλια του προϋπολογισμου. Η ηγεσια του SPD ψηφισε την αλλαγη του συνταγματος που θα περιορισει το πολιτικο ασυλο.

Εκτος απο τα 3,5 εκατομμυρια ανεργους υπαρχουν και 1,25 εκατομμυρια μερικως απασχολουμενοι.

Πρωτη φορα απο τη δεκαετια του '30 απολυθηκαν μεσα σ'ενα μηνα 300.000 εργαζομενοι ενω εχουν ανακοινωθει 110.000 απολυσεις σε διαφορες βιομηχανιες.

Στην περιοχη της Φραγκφουρτης που ελεγχεται απο το SPD και τους Πρασινους λογω των περικοπων το ηδη στεγαστικο προβλημα εγινε οξυτερο και η υποσχεση τους για παραδοση 40.000 νεων σπιτιων δεν υλοποιηθηκε.

Η εκστρατεια των φασιστων στηριχτηκε στο στεγαστικο προβλημα καταγγελλοντας τοσο την κυβερνηση αλλα και την "Κοκκινοπρασινη Κυβερνηση" και προτινοντας την απελαση ολων των ξενων.

Η αποτυχια των Σοσιαλδημοκρατων ν'αντιμετωπισουν τον Κολ επετρεψε στους φασιστες να εμφανιζονται σαν υπερασπιστες των φτωχων και των ανεργων.

Ομως η εκλογικη επιτυχια των Ρεπουμπλικανων στην Εσση δεν μπορει να θεωρηθει νικη. Στην προεκλογικη τους εκστρατεια δεινοπαθησαν απο τις κινητοποιησεις του αντιφασιστικου κινηματος που καταφερε να ματαιωσει τις 4 πιο μεγαλες συγκεντρωσεις των φασιστων. Ταυτοχρονα οι τελευταιες εργατικες κινητοποιησεις και ειδικα αυτες των χιλιαδων εργατων χαλυβουργιας δειχνουν τον τροπο για το φραξιμο του δρομου στους φασιστες.

Φ. Βασιλειαδης

ΤΡΑΠΕΖΕΣ

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΡΑ

Οι τραπεζιτες, ενας απο τους πιο σκληρους εργοδοτες, ζητουν απο τους εργαζομενους στα αεροδρομια Λαρνακας και Παφου να δουλευουν τα Σαββατοκυριακα, χωρις να τους πληρωνουν υπερωριες. Καθε φορα που οι εργαζομενοι ζητουν κατι, οι τραπεζιτες βαζουν αντιαιτηματα για να αποφυγουν την ικανοποιηση των αιτηματων των υπαλληλων.

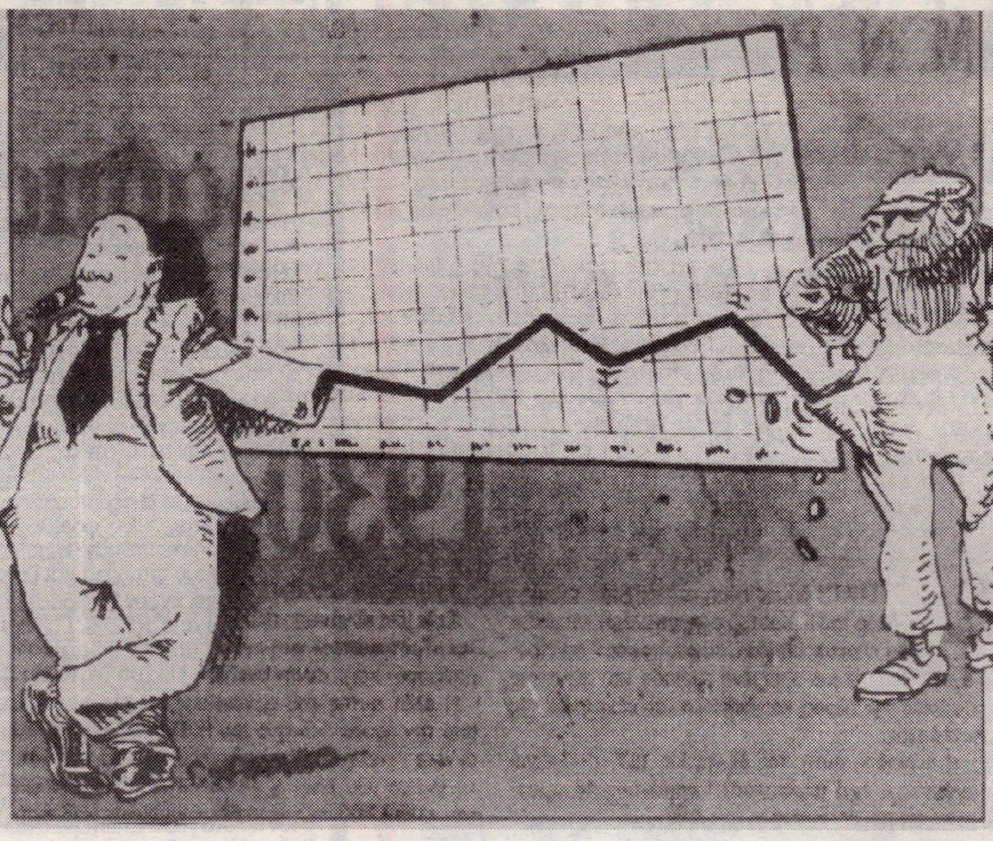

Θησαυριζουν στην πλατη των εργαζομενων

Την ιδια στιγμη ολες οι τραπεζες δηλωνουν κερδη που ξεπερασαν τα 20 με 30 εκατομμυρια λιρες η καθε μια τους και ανοιγουν υποκαταστηματα στο Λονδινο, την Αθηνα και επεκτεινονται στο εξωτερικο. Οταν ομως φτανουμε στα αιτηματα των εργαζομενων το παιζουν φτωχες και ανημπορες. Οι εργαζομενοι στις τραπεζες δεν ζητουν τιποτα παραπανω, απο ενα μικρο μονο μερος απο τον πλουτο που οι τραπεζες βγαζουν πανω στη πλατη τους και την πλατη της εργατικης ταξης γενικα.

Οι εργαζομενοι στις τραπεζες αντιμετωπιζουν σημερα μια φοβερη εντατικοποιηση στο ρυθμο δουειας. Η μεγαλη ελλειψη προσωπικου εγινε πια μονιμο φαινομενο. Οι τραπεζες θελουν να καλυπτουν την συνεχως αυξανομενη δουλεια τους, με το ιδιο προσωπικο. Πολλοι τραπεζοϋπαλληλοι εξουθενωνονται στην δουλεια, ενω το απογευμα αναγκαζονται να παρακολουθουν επιμορφωτικα μαθηματα και σεμιναρια, χανοντας ενα μεγαλο μερος απο τον ελευθερο χρονο τους.

Ο φορτος δουλειας που εχουν οι υπαλληλοι και κυρια αυτοι που καθονται μπροστα στον παγκο ειναι πολυ μεγαλος. Δεν βρισκουν σχεδον καθολου χρονο να σηκωθουν απο την θεση τους και ειναι υποχρεωμενοι να ανεχονται την ιδιοτροπια του καθε πελατη. Η αυταρχικοτητα των προισταμενων των τραπεζων φτανει ακομα και στον ελεγχο πανω σε καθαρα προσωπικα θεματα, απο το πως θα ντυθεις μεχρι το πως θα συμπεριφερτεις.

Η ΕΤΥΚ "αλλα λογια να αγαπιομαστε"

Ιδιαιτερα αυτη τη περιοδο οι τραπεζουπαλληλοι αντιμετωπιζουν την αδιαλλξια των τραπεζιτων που αρνουνται να διαπραγματευτουν για ανανεωση της συλλογικης συμβασης. Αρνουνται να διαπραγματευτουν τα αιτηματα τους για μειωση ωραριου, αυξησεις και προσληψη προσωπικου.

Η συνδικαλιστικη ηγεσια των τραπεζουπαλληλων η ΕΤΥΚ αντι να ασχοληθει με αυτα τα καυτα προβληματα των εργαζομενων, το εριξε στην δημαγωγια και την εθνικιστικη προπαγανδα. Βρισκεται συνεχεια στην επικαιροτητα και τις ειδησεις αλλα οχι για να προβαλει τα αιτηματα και τον δικαιο αγωνα των τραπεζουπαλληλων αλλα το εθνικιστικο της εργο. Την μια με τις βαφτισεις των βοριοηπειρωπουλων, την αλλη για την μεταφορα του μουσειου αγωνα στην Αθηνα, την αλλη για τον Πυρρο Δημα και την Πατουλιδου. Παρουσιαζουν σαν κατακτηση την ανταλαγη των μουσουλμανικων αργιων που ειχαν οι τραπεζες με χριστιανικες. Απο αυτο ομως δεν εχασαν τιποτα οι τραπεζες και δεν ωφεληθηκαν καθολου οι εργαζομενοι.

Αυτη η εθνικιστικη σταση της ΕΤΥΚ στην πραγματικοτητα εχει ωφελησει τους τραπεζιτες. Πολλοι εργαζομενοι σ'αλλους χωρους, μιλουν με θαυμασμο για την ΕΤΥΚ, για το οτι ειναι μια συντεχνια χωρις διασπασεις και με δυναμη, που μπορει να παλευει και να κερδιζει περισσοτερα. Ομως δυστηχως δεν ειναι ετσι τα πραγματα. Η ηγεσια της ΕΤΥΚ εγινε πολυ γρηγορα και αυτη μια γραφειοκρατια που κοιταζει πρωτα και κυρια την δικη της προβολη και μετα τα συμφεροντα των εργαζομενων.

Για μηνες τωρα ανεχεται την κοροιδια της εργοδοσιας και την αδιαλλαξια της οχι μονο δεν εκανε κατι ουσιαστικο για να την αντιμετωπισει αλλα δεν καλεσε ουτε μια Γενικη Συνελευση να ενημερωση τους υπαλληλους για το τι γινεται. Πολλοι υπαλληλοι δεν ξερουν καν ποια αιτηματα υποβαλε τελικα η ηγεσια τους στις τραπεζες.

Η εμπειρια απο την μεχρι τωρα σταση της δειχνει πιο δρομο θα ακολουθησει η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια. Το ξεπουλημα που εκανε με τα λεφτα απο την διαφορα για τα ταμεια προνοιας ειναι χαρακτηριστικη. Λεφτα που ανοικαν στους εργαζομενους, η ηγεσια της ΕΤΥΚ δηλωνε οτι αν τα κερδιζε θα τα παραχωρουσε στην αμυνα (για να δειξει οτι ου περι χρηματων ο αγων) και καταφερε ετσι να τα κατακρατουν ακομα οι τραπεζες, αφου κανεις τραπεζιτικος δεν ηθελε να κανει απεργιες και να χασει μεροκαματα για κατι που στο τελος θα το φαει η αμυνα. Στην προηγουμενη συμβαση παραχωρησε στους τραπεζιτες μια χοντρη μειωση των μισθων προσληψης, υποχωροντας σε μια απαιτηση που ζητουσαν απο καιρο οι τραπεζιτες.

Η ωρα της "μαγκουρας"

Οι τραπεζιτικοι δεν πρεπει να περιμενουν πια με σταυρωμενα τα χερια. Χρειαζεται η αμεση συμμετοχη και ενεργοποιηση των ιδιων. Μπορουν με δικες τους πρωτοβουλιες να παρουν αμεσα μετρα για να καλητερευσουν τις συνθηκες δουλειας. Μπορουν να εφαρμοσουν αργο ρυθμο δουλειας (συμφωνα με το κανονισμο) ή ακομα να προχωρησουν και σε σταση εργασιας οπου και οποτε εμφανιζονται οι αυθαιρεσιες και οι αυταρχισμοι της διευθυνσης. Πρεπει να απαιτησουν απο την ηγεσια της συντεχνιας να τους καλυψει οπου το κανουν.

Οι τραπεζιτικοι εχουν την δυναμη να κερδισουν τα αιτηματα τους. Πρεπει να βαλουν πιεση στην ηγεσια για να συγκαλεσει αμεσα Γενικη Συνελευση των μελων, για να αποφασισουν πως θα κλιμακωσουν τον αγωνα. Αν αυτο δεν το κανει η ηγεσια μπορουν με την δημιουργια πρωτοβουλιων και το μαζεμα υπογραφων στις διαφορες τραπεζες να την αναγκασουν να το κανει. Οι τραπιζιτες δεν καταλαβουν με τα λογια, μονο αν ξερουν οτι θα χασουν περισσοτερα απο οσα τους ζητουν θα υποχωρησουν και θα δωσουν τις αυξησεις.

Νικος Αγιομαμιτης

ΜΑΚΑΡΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ Η ΙΔΙΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Στο Μακαριο νοσοκομειο λειτουργει εδω και δυο χρονια τοπικη εργατικη επιτροπη που δημιουργηθηκε μετα απο επιμονες ενεργειες του εργατικου προσωπικου. Η επιτροπη ειναι επταμελης σε συνολο 100 περιπου εργατων και εχει καθιερωσει καθε δυο μηνες Γενικη Συνελευση για συζητηση των προβληματων που απασχολουν το εργατικο προσωπικο. Μετα απο καθε Συνελευση τα μελη της επιτροπης μαζι με τις δυο συντεχνιες συναντουν την διευθυνση για να συζητησουν για την επιλυση των προβληματων τους.

Μια τετοια συνελευση ειχε προγραμματισθει για τις 18 του Μαρτη. Αναρτηθηκε σχετικη ανακοινωση που καλουσε τους εργατες στην συνελευση, και ειδοποιηθηκε και η διευθυνση δεκα μερες πριν ωστε να εξασφαλισθει και η σχετικη αδεια.

Εικοσιτεσσερεις ωρες πριν την συνελευση, η διευθυνση με γραπτη ανακοινωση της ζητησε να συναντηθει με την εργατικη επιτροπη. Ο σκοπος της συναντησης αυτης ηταν ολοφανερος. Η διευθυνση ηθελε να επηρεασει τα μελη της εργατικης επιτροπης, ωστε αυτα με την σειρα τους να επηρεασουν τους εργατες, και ετσι η συνελευση να πεσει στα μαλακα.

Αυτο δεν επρεπε ουτε να το φανταστουν πως θα περνουσε. Μιση ωρα πριν την συναντηση με την διευθυνση η εργατικη επιτροπη συνεννοηθηκε με τις συντεχνιες και αποφασισε ομοφωνα πως κανενα προβλημα δεν επροκειτο να συζητηθη με την διευθυνση πριν την συνελευση.

Στην διαρκεια της συναντησης η διευθυνση προσπαθησε να περασει στα μελη της εργατικης επιτροπης οτι η δουλεια που κανουν οι εργατες ειναι «λειτουργημα», και πως ειναι «υπηρετες του λαου». Ηθελαν εμεις με την σειρα μας να μεταφερουμε αυτο το μυνημα σε ολο το προσωπικο, για να παραμεριστουν οι απαιτησεις και οι αντιδρασεις, και ολοι μαζι να εκτελουμε το «λειτουργημα» μας αδιαμαρτυρητα:

Να παραμερισουμε την αγανακτηση μας για την ασχημη συμπεριφορα των προισταμενων. Να δεχτουμε τις παραβιασεις των σχεδιων υπηρεσιας μας που εχουν γινει πλεον καθημερινο φαινομενο. Να κανουμε «ακομα λιγη υπομονη» για να διευθετηθει το θεμα του γιατρου που πρεπει να εξεταζει το προσωπικο (κανουμε υπομονη περιπου 6 χρονια). Να μην παραπονιετε ο καθαριστης για την σπασμενη μηχανη σφογγαρισματος, που ενω εχουν απαιτηση να ειναι τα παντα καθαρα, και ενω υπαρχει αποφαση για αντικασταση της με καινουργια, δεν το κανουν. Να φορουμε στολη, ασχετως αν δεν μας τις προμηθευουν, και για να δειξουμε την καλη μας θεληση, να αγορασουμε απο τα λεφτα μας μια αλλαξια «μεχρι να δουμε τι θα γινει με την αποθηκη». Αυτα ειναι μερικα μονο απο τα προβληματα που κανουν την δουλεια μας «λειτουργημα»

Η εργατικη επιτροπη αντεδρασε εντονα σε αυτη την τακτικη της διευθυνσης και με την σειρα της παρατηρησε οτι πραγματι δουλευουμε σε νοσοκομειο, και πραγματι εχουμε να κανουμε με ανθρωπους που υποφερουν, κατι που κανει την δουλεια μας ακομα πιο δυσκολη και σημαντικη. Αυτο ακριβως ειναι που κανει ακομα πιο αδικαιολογητους τους μισθους πεινας που παιρνουμε, και την ασεβεια και αδιαφορια της εργοδοσιας απεναντι στην τηρηση των συμβασεων, των σχεδιων υπηρεσιας και των αλλων προβληματων μας.

Σε αυτη την περιπτωση η διευθυνση οχι μονο δεν πετυχε τον σκοπο της, αλλα μαλλον βγηκε χαμενη. Την επομενη μερα στην συνελευση, οταν εγινε η ενημερωση για το τι λεχθηκε στην συναντηση με την διευθυνση, η αντιδραση ηταν μαζικη και οι προτασεις που μπηκαν κατω για να απαιτησουμε απο την διευθυνση ειχαν συντριπτικη υποστηριξη.

Μετα απο αυτα, αν τα προβληματα δεν βρουν λυση τοτε η αντιδραση των εργατων θα ειναι δυναμικη.

Ντινος Ιασωνος

ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΝΤΑΙ

οχι μονο λογια αμεση αντιδραση τωρα!

Ενω ο αριθμος των απολυμενων στις βιομηχανιες Ενδυση, Υποδηση και βαλιτσοποιΐα μεγαλωνει δραματικα, μαζικες απολυσεις απειλουνται και στα ξενοδοχεια. Συμφωνα με παγκυπρια στοιχεια της Συντεχνιας Ενδυσης και Υποδησης της ΠΕΟ, στο διαστημα Σεπτεμβριου - Μαρτιου απολυθηκαν συνολικα 2567 εργαζομενοι. 2188 στην Βιομηχανια Ενδυσης, 344 στην Βιομηχανια υποδησης και 41 στην Βιομηχανια Βαλιτσοποιΐας. Στο μεταξυ 200 ξενοδοχοϋπαλληλοι απολυθηκαν και μεχρι τελος Μαΐου αναμενεται να απολυθουν γυρω στις τεσσερεις με εξη χιλιαδες.

αυτοι δεν καταλαβαινουν απο λογια και επιχειρηματα, μονο απο κινητοποιησεις που απειλουν τα κερδη τους

Το τεστ που εκαναν οι βιομηχανοι Ενδυσης τον περασμενο Γεναρη δεν πηγε καθολου ασχημα για αυτους. Με την απειλη οτι δεν θα τηρησουν την συλλογικη συμβαση καταφεραν να πεισουν τις συντεχνιες οτι "υπαρχει πραγματικο προβλημα", και πηραν πιστωση χρονου δυο μηνες, ενω ταυτοχρονα πετυχαν να παρουν απο την κυβερνηση Βασιλειου ακομη μεγαλυτερη οικονομικη βοηθεια. Μπορει μετα να εφαρμοσαν την συλλογικη συμβαση (αν και δεν ειναι καθολου σιγουρο αν την εφαρμοσαν ολοι) αλλα δεν περασαν ουτε δυο βδομαδες μετα την συμφωνια για να ριξουν δεκαδες εργαζομενους στην ανεργια.

Τον δρομο που ανοιξαν οι βιομηχανοι Ενδυσης ακολουθησαν και οι ομολογοι τους στην Υποδηση και Βαλιτσοποιΐα.

τα θελουν ολα δικα τους

Απο την μερα που ο Κληριδης πηρε την εξουσια οι μονοι που υποβαλλουν αιτηματα ειναι οι εργοδοτες. Την μια κλαιγονται την αλλη, απειλουν, και περνουν ολο και περισσοτερα. Τωρα που ανοιξε η ορεξη τους κανεις δεν ξερει που θα σταματησει το θρασος και η απληστεια τους.

«Κατανοηση» δυστυχως στις απαιτησεις των εργοδοτων εκτος απο την κυβερνηση δειχνουν και οι ηγετες των συντεχνιων. Σε συσκεψη που πραγματοποιηθηκε στις 22 του Μαρτη, μεταξυ ΠΕΟ - ΣΕΚ και ΟΕΒ - βιομηχανων Ενδυσης σχετικα με τις συνεχιζομενες απολυσεις, αποφασισαν "να προωθησουν απο κοινου συντονισμενα διαβηματα με τα οποια θα ζητειται η ληψη μετρων με στοχο να καταστουν οι βιομηχανιες ενδυσης, υποδησης και βαλιτσοποιΐας πιο ανταγωνιστικες, ξεπερνωντας τα σοβαρα προβληματα που αντιμετωπιζουν". Αποφασισαν ακομα να ζητηθει απο την κυβερνηση να παραχωρησει διευκολυνσεις στους βιομηχανους που εχουν προβληματα σε θεματα ρευστοτητας, εγγυησεις απο τις τραπεζες για δανειοδοτησεις, προωθηση εξαγωγων κλπ. Τελος αποφασισαν να κανουν κοινη εκληση στους εργαζομενους για αυξηση της παραγωγικοτητας! Δυστυχως ηταν 22 του Μαρτη και οχι Πρωταπριλια...

Η βιομηχανια ενδυσης ειναι ο κλαδος που αναπτηχθηκε με φοβερα γρηγορους ρυθμους μετα τον πολεμο του '74. Πατωντας πανω στο φτηνο εργατικο δυναμικο που αποτελουσαν οι προσφυγες και κυρια οι γυναικες απλωθηκαν πολυ γρηγορα στις χωρες της Μεσης Ανατολης και μαζευαν πετροδολλαρια που αυθονουσαν. Αφου δρακιασαν καλα καλα τωρα που εμφανιστηκαν δυσκολιες κλαιγονται οτι δεν τα βγαζουν περα και πεταν στο δρομο χιλιαδες εργατες και εργατριες.

Σαν να μην εφταναν οσα μασουσαν τοσα χρονια οι βιομηχανοι με το που «φταρνιστικαν» η κυβερνηση ετρεξε να τους δωσει φαρμακα. Ατοκα δανεια υψους 3,6 εκατ. λιρες με περιοδο αποπληρωμης επτα χρονια, φορολογικες απαλαγες, δικαιωμα μεταφορας ζημιων μεχρι το 2000, διευκολυνσεις για δανεια εμπορικων τραπεζων και επιχορηγησεις υψους 10% των επενδυσεων για τεχνολογικη αναβαθμιση. Και ζητουν και αλλα ακομα.

για τους εργατες ομως τιποτα

Ποιος ομως θα δωσει διευκολυνσεις σε ενα εργατη ή εργατρια που χρωστα στην τραπεζα το σπιτι, το αυτοκινητο, τις σπουδες των παιδιων, που εχει να θρεψει οικογενεια; Κανενας. Αφου τους ξεζουμισουν καλα καλα τους πετουν στο δρομο. Απο πανω ζητουν απο τους υπολοιπους να δουλευουν με την ορεξη τους και να μην παιρνουν αδεια οταν αρρωστουν.

Απο την αυξηση της παραγωγικοτητας που ζητουν εργοδοτες και συντεχνιακοι οι μονοι που θα οφεληθουν ειναι οι ιδιοι οι βιομηχανοι. Οχι μονο θα βγαζουν περισσοτερα κερδη αλλα ετσι θα μπορεσουν να διωξουν περισσοτερο κοσμο μια και θα κανουν τη δουλεια τους με λιγοτερους εργατες.

Με τετοια σταση οι ηγεσιες των συντεχνιων οχι μονο δεν αντιμετωπιζουν το προβλημα των απολυσεων αλλα ανοιξαν το δρομο και σε αλλους εργοδοτες. Αφου στην ενδυση τα καταφεραν οι βιομηχανοι γιατι να μην το κανουμε και εμεις θα σκεφτηκαν οι ξενοδοχοι και απειλουν και αυτοι τωρα με καταπατηση της συμβασης και απολυσεις.

Οι συνδικαλιστικες ηγεσιες της ΠΕΟ και ΣΕΚ δηλωνουν οτι ειναι αντιθετες με την επαναδιαπραγματευση της συλλογικης συμβασης στα ξενοδοχεια. Ο Γ.Γ. της συντεχνιας Ξενοδοχειακων υπαλληλων ΠΕΟ, Γ. Φιλλιπου διακυρηξε μαλιστα *"οτι δεν προκειται να δεκτει καμια συζητηση για αναθεωρηση των προνοιων της συλλογικης συμβασης και θα ανακοψει με δυναμικα μετρα τις επιχειρουμενες προσπαθειες"*. Την ιδια στιγμη ομως δηλωνει οτι ειναι ετοιμοι να διαπραγματευτουν καποια αρθρα της συμβασης *"ωστε να επιτρεπεται να δινονται απληρωτες αδειες στο προσωπικο οταν τα ξενοδοχεια λειτουργουν με την προϋποθεση οτι εξακολουθουν να ισχυουν οι εξαιρεσεις απο το ταμειο Κοινωνικων Ασφαλισεων για να παρεχεται σε αυτους τους υπαλληλους ανεργιακο επιδομα"* (Χαραυγη 25/3/93) Με δυο λογια λενε στους Ξενοδοχους: τηρηστε την συλλογικη συμβαση και αν θελετε να απολυσετε δωστε απληρωτη αδεια με ανεργιακο!

Οι συλλογικες συμβασεις ειναι μια κατακτηση της εργατικης ταξης που εγινε με θυσιες και αγωνες. Ειναι μια καταχτηση που χτιζει την ενοτητα των εργαζομενων και οσο περισσοτερους αφορα τοσο το καλητερο. Γι αυτο θα ηταν σημαντικο να παλευουμε για μια εθνικη συλλογικη συμβαση που να αφορα ολους τους εργαζομενους για να μπορουν τα πιο αδυνατα κομματια των εργαζομενων να ωφελουνται απο την συλλογικη δυναμη της εργατικης ταξης. Η αξια μιας τετοιας πολιτικης φαινεται σημερα που οι εργοδοτες διαλεγουν τα πιο αδυνατα κομματια των εργαζομενων για να τα κτυπησουν οπως κανουν με την ενδυση.

Αν οι εργοδοτες καταφερουν σημερα να κερδισουν το δικαιωμα να αλλαζουν εστω και ενα γιωτα απο τις συμβασεις αυριο θα απειληθουν ολες οι εργατικες κατακτησεις. Ο καθε βιομηχανος ή εργοδοτης θα επικαλειται οικονομικες δυσκολιες και δεν θα εφαρμοζει την συμβαση. Οι συμβασεις θα κατανησουν μια συμφωνια χωρις αντικρυσμα. Γι αυτο δεν πρεπει να δεχτουμε κανενα διαχωρησμο για κανενα ορο της συμβασης και ιδιαιτερα οταν αφορα απολυσεις. Οι συντεχνιακοι ηγετες αντι να ψαχνουν τροπο για να κανουν λιγοτερο οδυνηρες τις απολυσεις θα επρεπε να οργανωσουν μαζικες και δυναμικες κινητοποιησεις για να σταματησουν τις απολυσεις.

φτανουν τα λογια καιρος για εργα

Οι διακυρηξεις και οι δηλωσεις των συντεχνιακων αν δεν συνοδευονται με εργα δεν εχουν κανενα αποτελεσμα. Το "καλο της οικονομιας του τοπου", που επικαλουνται και αυτοι μαζι με τους εργοδοτες για την εργατικη ταξη σημαινει, ανεργια, περισσοτεροι φοροι, καταργηση κεκτημενων, πτωση του βιοτικου επιπεδου. Η μονη οικονομια που οφελειται απο αυτα ειναι η «οικονομια» των εργοδοτων. Πρεπει να τους αντισταθουμε για να σταματησουν να κερδιζουν την μια μαχη μετα την αλλη.

Οι εργαζομενοι στην Ενδυση, Υποδηση, βαλιτσοποιΐα και ξενοδοχειακη πρεπει να πιεσουν τις συντεχνιες τους να περασουν απο τα λογια στη πραξη για να δωθει στους εργοδοτες η απαντηση που τους ταιριαζει. Αν δεν εχουν διαθεση να το κανουν αυτοι τοτε θα πρεπει οι πρωτοποροι αγωνιστες στο καθε χωρο δουλειας να παρουν πρωτοβουλιες και να μαζευουν υπογραφες εναντια στις απολυσεις, να δημιουργησουν ταμεια αγωνα με τα οποια να αρχισουν να κυκλοφορουν φυλλαδια, να πανε στα εργοστασια που γινονται απολυσεις και να δουν με ποιο τροπο μπορουν να βοηθησουν (για παραδειγμα αν η δουλεια τους εχει καποια σχεση με το εργοστασιο που απολυει, τοτε μπορουν να οργανωσουν την παρεμποδιση υλων που πηγαινουν σε αυτο ή την παραλαβη) .

Αυτα ειναι ενας καλος τροπος για συμπαρασταση στους απολυμενους και βαζει και πιεση στην συντεχνια για να αναλαβει δραση και η ιδια.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΙ

Η ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΔΙΑΣΠΑΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Στις αρχες Μαρτιου εγινε η ετησια γενικη συνελευση των ταχυδρομικων. Τα βασικα αιτηματα που εγκριθηκαν απο τη συνελευση ειναι: α) πληρωση των κενων θεσεων β) προσληψη προσωπικου γ) μονιμοποιηση των εκτακτων δ) αυξηση επιδοματος διανομεων ε) συνθηκες δουλειας.

Αυτα ειναι αιτηματα που παραμενουν για χρονια, ενω ο ογκος της δουλειας συνεχως αυξανεται. Το 1989 η συμφωνια που εγινε μεταξυ κυβερνησης και κλαδικης προνοουσε την εφαρμογη της βαρδιας σε εξαημερη βαση - οπως ισχυε τοτε - καθως και την πληρωση θεσεων προαγωγης και προσληψης νεων υπαλληλων.

Η συμφωνια του '89 στηριχτηκε στα δεδομενα που υπηρχαν για τις αναγκες σε προσωπικο εκεινης της χρονιας. Μεχρι σημερα ομως δοθηκαν μονο οι θεσεις προαγωγης, και εκκρεμουν οι οροι μονιμοποιησης των εκτακτων, οι οροι προσληψης και ο αριθμος του νεου προσωπικου, ενω συγχρονως επαναφερεται το θεμα εφαρμογης της βαρδιας.

Για την μονιμοποιηση των εκτακτων, η εργοδοσια εθεσε σαν ορο αυτοι να δουλευουν εξαημερη, ενω τωρα ισχυει για ολους η πενθημερη. Οι πενηντα εκτακτοι συναδελφοι εργαζονται για πεντε συνεχη χρονια, και ενω προεκλογικα πηραν διαβεβαιωσεις για μονιμοποιηση, μαζι με ολους τους εκτακτους της κυβερνησης, μετεκλογικα βρισκονται μπροστα σ'αυτη την εκβιαστικη προταση.

Το προβλημα αυτο αφορα συνολικα τους εργαζομενους στο ταχυδρομειο. Αν οσοι δουλευουμε πενθημερη δεχτουμε να δουλευουν οι συναδελφοι μας εξαημερη ανοιγουμε το δρομο στις επιθεσεις εναντια στα κεκτημενα ολων μας. Δεν πρεπει να τους αφησουμε να μας διασπασουν γιατι η δυναμη μας βρισκεται ακριβως στην ενοτητα μας. Και στο παρελθον εγιναν προτασεις δυσμενεις για τους εκτακτους συναδελφους, οπως η μετατροπη τους σε ωρομισθιους, και αντιμετωπιστηκαν με τις συντονισμενες ενεργειες και την συμπαρασταση των μονιμων συναδελφων.

Η δικη τους γιορτη (των εκτακτων) ειναι παραμονη δικη μας (των μονιμων) καθως μπαινει τωρα το προβλημα της προσπαθειας επιβολης της βαρδιας στο ταχυδρομειο.

Το ωραριο εργασιας μας ειναι αδιαπραγματευτο, οποιαδηποτε παραχωρηση στο κεκτημενο ωραριο μονο προβληματα μπορει να μας δημιουργησει. Ολοι ξερουμε τις υποχρεωσεις που εχουμε μετα τη δουλεια οπως οικογενεια, φροντιστηρια κλπ. Στις περιπτωσεις που αναλαμβανουν εργαζομενοι να διεκπεραιωσουν δουλεια εκτος ωραριου, αυτη πρεπει ν'αμοιβεται υπερωριακα.

Τα κεκτημενα μας τα διαφυλασσουμε και προωθουμε τα αιτηματα μας μεσα απο τους κοινους αγωνες, κι οχι μεσα απο ψηφισματα συμπαραστασης προς την κυβερνηση Κληριδη, σαν αυτα που προσπαθησε να περασει η ηγεσια της συντεχνιας, διασπωντας τους εργαζομενους σε δεξιους κι αριστερους.

Οι επιθεσεις της εργοδοσιας δεν ξεχωριζουν δεξιους κι αριστερους. Χτυπουν αδιακριτα τους εργαζομενους. Γι'αυτο κι εμεις πρεπει ν'απαντησουμε ομοφωνα και συντονισμενα και να εμποδισουμε την εργοδοσια να μας διασπασει.

Ιρις Ταλιαδωρου

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» έθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ '93

Δεν εχει περασει πολυς καιρος που οι διαφοροι ειδικοι μιλουσαν για το «τελος της ιστοριας», για την παντοκυριαρχια του καπιταλιασμου και την εμφανιση μιας «νεας εποχης» παγκοσμιας σταθεροτητας και ειρηνικης συνεργασιας. Μονο τα γελια ή καλητερα τα κλαματα μπορει να βαλει κανεις σημερα αμα ριξει μια ματια στο κοσμο γυρω του. Η παγκοσμια σταθεροτητα που υποσχονταν εχει μετατραπει στη χειροτερη οικονομικη κριση και ασταθεια που γνωρισε ο κοσμος εδω και πολλες δεκακετιες. Η ειρηνη που εβλεπαν εχει μετατρπει σε εστιες εντασης και πολεμων σε ολα τα μηκη και πλατη της γης ενω η φρικη του Σεραγεβο συντροφευει πια καθημερινα την ζωη μας μεσα απο τις οθονες της τηλεορασης.

Εδω, στη νοτια Κυπρο μπηκαμε σε μια χρονια που σημαδευτηκε απο την ανοδο της Δεξιας στην εξουσια, οπου η Γριβικη παραταξη και η εθνικοφροσυνη ειναι ξανα στην στο προσκηνιο οπου οι πραξικοπηματιες και οι φασιστες κανουν την εμφανιση και την παρουσια τους εντονη.

Σε μια χρονια που μαζι με την πιο ατοφια κυβερνηση καπιταλιστων εχουμε και την μεγαλητερη κριση που γνωρισε ο Ελληνοκυπριακος καπιταλισμος απο το '74. Μια κριση που προσπαθουν να την φορτωσουν στις πλατες των εργαζομενων και της νεολαιας επιβαλλοντας μετρα λιτοτητας, κτυπωντας τις εργατικες κατακτησεις και βαζοντας μπροστα τον εθνικισμο, το συντηριτισμο, τον ρατσισμο και τον αυταρχισμο. Ανοιγουν το δρομο στους νοσταλγους του "Ελλας Ελληνων Χριστιανων".

Μπορει η Δεξια να νικησε στην μαχη των εκλογων ομως δεν κερδισε και τον αγωνα. Ο Μεητζορ λιγους μηνες μετα την εκλογη του αντιμετωπισε ενα δυνατο απεργιακο κινημα που τον εμποδισε να πραγματοποιησει τα αντεργατικα του σχεδια. Ο Μητσοτακης απο την στιγμη που κερδισε τις εκλογες δεν βρηκε ησυχια, αντιθετα κλωνιζεται απο μαζικες απεργιακες κινητοποιησεις. Οι μεγαλες απεργιακες κινητοποιησεις στην Γερμανια ανετρεψαν την πολιτικη του Κολ. Τα ιδια μπορουμε να κανουμε και στην κυβερνηση Κληριδη. Να της δειξουμε οτι εχουμε την δυναμη αλλα και την θεληση να της κανουμε την ζωη δυσκολη πριν μας την κανει αυτη.

Τη περασμενη χρονια ειχαμε ενα απο τα πιο μεγαλα απεργιακα κυμματα των τελευταιων χρονων με τις μεγαλες απεργιες των οικοδομων, των εργαζομενων στην υποδηση και ενδυση. Σημερα με τον Κληριδη στην εξουσια η διαθεση των εργαζομενων για μια ταξικη αντιπολιτευση ειναι πιο μεγαλη. Η αποσταση της Λευκωσιας απο το Βερολινο, την Αθηνα και το εξεγερμενο Λος Αντζελες σημερα ειναι μικροτερη απο καθε αλλη φορα.

Η ρεφορμιστικη αριστερα δεν μπορεσε να δωσει απαντησεις σε μια σειρα ερωτηματα, που απασχολουν τους αγωνιστες της εργατικης ταξης. Πως καταφερε η Δεξια να κερδισει τις εκλογες; Πως θα αντιμετωπισουμε τις επιθεσεις των καπιταλιστων και της κυβερνησης τους; Πως μπορουμε να παλεψουμε εναντια στους φαιστες; Πως μπορουμε να αποτρεψουμε το κινδυνο πολεμου, στα Βαλκανια και εδω στη Κυπρο; Τι σημαινει σοσιαλισμος και πως μπορουμε να τον πετυχουμε;

Σ'αυτη την συγκυρια η Εργατικη Δημοκρατια πραγματοποιησε την Συνδιασκεψη του '93 στις 20 και 21 του Μαρτη. Η συνδιασκεψη συζητησε την δουλεια της περασμενης χρονιας και τις προοπτικες της επομενης περιοδου. Το βασικο συμπερασμα στο οποιο καταληξε ειναι οτι για να παλεψεις σημερα αποτελεσματικα εναντια στη δεξια πρεπει να παλευεις για το σοσιαλισμο. Για να αντιμετωπισεις τις επιθεσεις της κυβερνησης χρειαζεται μια συνολικη απαντηση σε ολα, στον εθνικισμο και την λιτοτητα, εναντια στο ρατσισμο και την φασιστικη απειλη.

Για να αντιμετωπιστει σημερα αποτελεσματικα η φασιστικη απειλη πρεπει πρωτα να αναγνωρισουμε την υπαρξη της και να μην την υποτιμουμε. Σημερα δεν ειναι μεγαλη αλλα η οικονομικη κριση και ο επισημος εθνικισμος που εχει ανεβει κατακορυφα της δινουν την δυνατοτητα να μεγαλωσει γρηγορα. Μια κοινη δραση οσων θελουν να παλεψουν εναντια στο ρατσιμο και τους φασιστες μπορει σημερα να τους ξαναστειλει απο κει που ηρθαν. Η Εργατικη Δημοκρατια πιστευει πως υπαρχουν οι δυνατοτητες για το χτισιμο ενος τετοιου ενιαιου μετωπου εναντια στο φασισμο και θα δουλεψει προς αυτη την κατευθυνση με ολες της τις δυναμεις.

Σε μια εποχη που η επισημη αριστερα φαινεται να τα εχει χαμενα με την ανοδο του Κληριδη στην εξουσια, που οι αγωνιστες εργατες και οι νεολαιοι νοιωθουν την πιεση απο τις προκλησεις της δεξιας και τις επιθεσεις των εργοδοτων η σημασια της συνδιασκεψης που εγινε και προπαγανδιστηκε, κατω απο τον γενικο τιτλο «παλη εναντια στη δεξια παλη για το σοσιαλισμο», ηταν μια βαθα ανασα οχι μονο για τα μελη και τους φιλους της Εργατικη Δημοκρατιας αλλα και για πολλους αλλους αγωνιστες της αριστερους.

Η επαναστατικη αριστερα μπορει να εξελιχτει σε καθοριστικο παραγωντα την επομενη περιοδο στη μαχη με την δεξια. Με τις μικρες της δυναμεις την προηγουμενη περιοδο εδειξε οτι μια αριστερα στηριγμενη στην παραδοση του εργατικου κινηματος, και τις ιδεες του επαναστατικου Μαρξισμου θα μπορουσε να κερδισει πολλες απο τις μαχες που εδωσε η εργατικη ταξη.

Οσοι αγωνιστες της εργατικης ταξης και της νεολαιας βλεπουν αυτη την πραγματικοτητα, εχουν καθηκον να ενισχυσουν τις δυναμεις της επαναστατικης αριστερας και να την δυναμωσουν.

Στα πλαισια της Συνδιασκεψης εγινε ανοικτη συζητηση με θεμα "παλη εναντια στην δεξια παλη για τον σοσιαλισμο" στην οποια συμμετειχαν αρκετοι αγωνιστες της αριστερας που βλεπουν σημερα την αναγκη για μια συνολικη απαντηση στη δεξια.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

7 Απριλη: ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΡΩΣΙΑ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

14 Απριλη: ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

21 Απριλη: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ - ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

28 Απριλη: ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΟΣΕ

5 Μαη: ΕΟΚ-"ΝΕΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ" Ή ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΗΣ;

Ολες οι συζητησεις γινονται στα γραφεια της Εργατικης Δημοκρατιας και αρχιζουν η ωρα 7:30

Ο ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ" ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ

Καθε χρονο οταν φτανει η επετειος της 1ης του Απριλη η δεξια εξαπολυει μια αγρια επιθεση στη αριστερα για την αντιθεση της στον ενοπλο αγωνα της ΕΟΚΑ. Φετος μετα την εκλογη Κληριδη αυτες οι επιθεσεις αναβαθμιστηκαν. Καθημερινα το ραδιο Πρωτο καλουσε το ΑΚΕΛ να απολογηθει για την σταση του ενω ο προεδρος του Συναγερμου ο Ματσης δικαιολογουσε τις δολοφονιες των αριστερων απο την ΕΟΚΑ σαν δικαιες.

Εκδηλωση διαμαρτυριας για τις δολοφονιες των αριστερων απο την ΕΟΚΑ το Γεναρη του 1958

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΗΤΑΝ Ο ΕΝΟΠΛΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Μπροστα σε αυτο το κλιμα και τις επιθεσεις της δεξιας το ΑΚΕΛ βρισκεται σε αδυναμια να απαντησει. Η κριτικη που εκανε και συνεχιζει να κανει στην ΕΟΚΑ αφορα την μορφη του αγωνα και οχι το περιεχομενο του. Κατηγορει την ΕΟΚΑ οτι προτιμησε τον ενοπλο αγωνα και οχι την μαζικη ειρηνικη παλη. Την κατηγορει για τυχοδιωχτισμο γιατι εκεινη την εποχη εξαιτιας της διεθνους συγκυριας θα ηταν αδυνατο για την μεγαλη Βρεττανια να εγκαταλειψει την Κυπρο (πολεμος στο κολπο του Σουεζ).

Υποστηριζει μαλιστα οτι σημερα ειναι δικαιωμενο γιατι ο αγωνας της ΕΟΚΑ σε τελευταια αναλυση δεν οδηγησε παρα στην σημερινη κατασταση. Γι αυτο δεν υπαρχει η παραμικρη αμφιβολια. Η αιτια ομως δεν ειναι το οτι ο αγωνας της ΕΟΚΑ ηταν ενοπλος, αλλα το οτι σκοπος του αγωνα ηταν **η ενωση της Κυπρου με την Ελλαδα**. Ενα εθνικιστικο αιτημα που οδηγησε με μαθηματικη ακριβεια στην διασπαση της εργατικης ταξης στη Κυπρο σε ελληνες και τουρκους, τους εδεσε στο αρμα των αστικων τους ταξεων, τους οδηγησε στους πολεμους και τις σφαγες του 63 - 74 και κοντεψε να γενικευσει τον πολεμο αναμεσα στην Ελλαδα και την Τουρκια.

Η αριστερα στη Κυπρο μπορουσε να αντιταχθει σε αυτη την πορεια και να φραξει τον δρομο στους εθνικιστες που ηθελαν να επιβαλουν την Ενωση. Η δυνατοτητα απο αποψη αντικειμενικων συνθηκων υπηρχε. Αυτο που δεν υπηρχε ηταν μια αριστερα, ενα κομμα της εργατικης ταξης πιστο στις παραδοσεις του μπολσεβικισμου, το διεθνισμο και το σοσιαλισμο απο τα κατω για να μπει μπροστα, να οργανωσει και να καθοδηγησει τον αντιαποικιακο αγωνα .

Μετα απο πολλες δεκαετιες διαμορφωσης της ιστοριας συμφωνα με τον επισημο εθνικισμο μοιαζει να μην υπηρχε αλλος δρομος απο την πορεια για ενωση. Ομως δεν ειναι ετσι τα πραγματα. Υπηρχε και αλλος δρομος για τον αντιαποικιακο αγωνα. Υπηρχε ο δρομος της διαρκους επαναστασης ετσι οπως τον περιεγραψαν ο Λενιν και ο Τροτσκυ, ο δρομος του απελευθερωτικου αγωνα στον οποιο μπαινει μπροστα η εστω μικρη και αδυνατη εργατικη ταξη και τραβα μαζι της τους αγροτες σε ενα αγωνα που δεν σταματα με το διωξιμο των ιμπεριαλιστων αλλα προχωρα μεχρι την εργατικη εξουσια και τον σοσιαλισμο.

Η ΕΝΩΣΗ ΔΕΝ ΗΤΑΝ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Οι πρωτοι κομμουνιστικοι πυρηνες στη Κυπρο δημιουργηθηκαν γυρω στο 1920. Κατω απο την επιδραση και την ακτινοβολια της νικηφορας Οχτωβριανης επαναστασης η πολιτικη τους ειχε εντονα το ταξικο και διεθνιστικο στοιχειο. Ετσι επαιξαν καθοριστικο ρολο σε μια σειρα απο απεργιες που εγιναν στα μισα της δεκαετιας του 20.

Ειναι χαρακτηριστικο το παραδειγμα που αναφερει ο Λουκας Κακουλης στο βιβλιο του «Η Αριστερα και οι Τουρκοκυπριοι» για την απεργια των χτιστων το 1926 που για να την αντιμετωπισουν «οι αρχες της πολης πετυχαν την διασπαση των απεργων σε ελληνες και κομμουνιστες». Τοτε η διασπαση αναμεσα σε ελληνες και τουρκους της Κυπρου ηταν σχεδον αγνωστη μεσα στην εργατικη ταξη.

Αυτο ωφειλονταν κυριως στο οτι οι Κυπριοι κομμουνιστες ταχθηκαν απο την αρχη εναντια στο αιτημα της ενωσης. Γραφει ο Κακουλης στο βιβλιο του:

«Μεσα απο το εκφραστικο του οργανο, την εφημεριδα «Νεος Ανθρωπος», το Κομμουνιστικο Κομμα χαρακτηριζε τους υποστηριχτες της ενωσης σαν τους μεγαλυτερους εχθους γιατι διχαζουν το λαο σε ελληνες και τουρκους και υποσχονταν να παλεψει με ολες του τις δυναμεις για την επιτευξη του ενιαιου αντιαγγλικου μετωπου που θα επεδιωκε την απελευθερωση της Κυπρου απο τα χερια της καπιταλιστικης και ιμπεριαλιστικης Αγγλιας».

Ο στοχος των Κυπριων κομμουνιστων τοτε ηταν η «πληρης ανεξαρτησια». Ακολουθωντας μαλιστα τη γραμμη της Γ΄Διεθνους προβαλλαν το συνθημα για την δημιουργια Σοβιετικης Ομοσπονδιας των εργατο-αγροτικων δημοκρατιων της Βαλκανικης και της Τουρκιας, μελος της οποιας θα εγινετο και η «Σοβιετικη Σοσιαλιστικη Δημοκρατια της Κυπρου».

Οι επιδρασεις του σταλινισμου που ειχε ηδη κερδισει τη μαχη μεσα στο Ρωσικο Κομμουνιστικο Κομμα ηταν απο την αρχη φανερες στο Κομμουνιστικο Κομμα Κυπρου που επισημα ιδρυθηκε το 1926. Απο αρκετα νωρις διπλα στα καλεσματα για αντιαποικιακο αγωνα και εργατο-αγροτικη κυβερνηση εκαναν την εμφανιση τους και τα καλεσματα για Λαικα Μετωπα. Στα 1928 ο «Νεος Ανθρωπος» εκανε την παρα κατω εκκληση:

«Βουλευτες, αστοι, μικροαστοι πολιτευτες, εθνικιστες... ελατε να σχηματισουμε ολοι μαζι μια ενιαια παραταξη με ενιαιο προγραμμα και απαιτησεις: το διωξιμο της Αγγλιας και την απολυτρωση του λαου».

Βεβαια οι αστοι δεν ειχαν καμια ορεξη να συμμαχησουν με τους κομμουνιστες και αγνοησαν τις εκκλησεις τους.

Παρολα αυτα για αρκετα ακομα χρονια η ανεξαρτησια θα παρεμενε ο βασικος στοχος του ΚΚΚ.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΣΤΑΔΙΩΝ

Μεχρι το 1928 οι τελευταιες καταχτησεις της Οχτωβριανης επαναστασης ειχαν χαθει και η κυριαρχια του Σταλινισμου στην Ρωσσια ηταν ολοκληρωτικη. Η επιδραση που ειχε αυτη η εξελιξη ηταν ολοφανερη στα κομμουνιστικα κομματα ολων των χωρων και φυσικα στο νεαρο ΚΚΚ.

Τα οραματα των πρωτων κυπριων κομμουνιστων για αντιαποικιακο αγωνα με στοχο την «Σοσιαλιστικη Κυπρο, μεσα στα πλαισια μιας Σοσιαλιστικης Ομοσπονδιας των Βαλκανιων» εδωσαν την θεση τους στη θεωρια των σταδιων και τα λαικα μετωπα. Η Σταλινικη θεση, της ενταξης των εργατικων κινηματων σε ολο τον κοσμο στην υπηρεσια της υπερασπισης του «Σοσιαλισμου σε μια μονο χωρα», την Σοβιετικη Ενωση, επεβαλλε συμμαχιες στα κομμουνιστικα κομματα των αλλων χωρων με την αστικη ταξη τους. Μια πολιτικη που οδηγησε στην ηττα της επαναστασης σε πολλες χωρες οπως την Κινα, την Ισπανια και αλλες.

Αυτη η πολιτικη στερησε απο το ΚΚΚ την δυνατοτητα να δει τον εαυτο του στην πρωτοπορια του απελευθερωτικου αγωνα και να τραβα μαζι του και τις καταπιεσμενες μαζες των αγροτων. Ετσι στην εξεγερση του 1931 που ξεκινησε σαν αντικυβερνητικη διαμαρτυρια εναντια στους «φορομπηχτες» εμεινε στο περιθωριο αφηνωντας την Εθναρχια να μπει μπροστα και να προβαλει το συνθημα της Ενωσης και να μετατρεψει ενα ουσιαστικα κοινωνικο κινημα σε εθνικιστικο.

Η προσπαθεια για συμμαχια με τους αστους οδηγουσε απο υποχωρηση σε υποχωρηση. Πρωτα αναβληθηκε η προοπτικη της σοσιαλιστικης επαναστασης. Ετσι μετα την εξεγερση του 31 το ΚΚΚ δηλωνε:

«Η διαφορα του προγραμματικου σκοπου των εθνικιστων (ενωση με την Ελλαδα) και των κομμουνιστων (σοβιετικη δημοκρατια) δεν πρεπει να αποτελεσει εμποδιο για την δημιουργια του ενιαιου αντιμπεριαλιστικου μετωπου, η δε διαφορα αυτη μπορει να λυθει μετα την αποχωρηση του ιμπεριαλισμου απο την Κυπρο.»

Αργοτερα για να εξασφαλισει αυτη τη συμμαχια αναγκαστηκε να εγκαταλειψει και την ανεξαρτησια και να υιοθετησει την ενωση οπως και να ταυτιστει με τους εθνικιστες που παλιοτερα χαρακτηριζε σαν τους «μεγαλητερους εχθρους γιατι διχαζαν τον λαο σε ελληνες και τουρκους». Ετσι με την διαλυση του ΚΚΚ και την δημιουργια του ΑΚΕΛ το 1939, η γραμμη της ανεξαρτησιας υποβαθμιζεται και φτανει το 1944 να εχει μετατραπει σε ανοιχτη και ενθερμη υποστηριξη της ενωσης.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ενα απο τα επιχειρηματα που προβαλονται για να δικαιολογησουν την σταση του ΚΚΚ και του ΑΚΕΛ μετεπειτα ειναι οτι οι συμμαχιες με τους αστους ηταν απαραιτητες γιατι η εργατικη ταξη εκεινη την περιοδο ηταν μικρη και αδυνατη. Ειναι αληθεια οτι στις αρχες τις δεκαετιας του '20 η εργατικη ταξη δεν ηταν μεγαλη αριθμητικα και ηταν ανοργανωτη.

Αυτο ομως ηταν κατι που αλλαζε με εξαιρετικα γρηγορους ρυθμους. Ηδη στα μισα της δεκαετιας του '20 ειχαν γινει σημαντικοι αγωνες και ειναι μεσα απο αυτους που μπορεσε και συγκροτηθηκε το ΚΚΚ. Στις «Θεσεις τις Κ.Ε. του ΑΚΕΛ για τα πενηντα χρονια» περιγραφει την κατασταση εκεινης της περιοδου ως εξης:

«Στη περιοδο αυτη αρχισε να αναπτυσσεται αριθμητικα και να συγκεντρωνεται η κυπριακη εργατικη ταξη που εργαζονταν κατω απο εξαιρετικα δυσκολους ορους εκμεταλευσης, καταπιεσης και αθλιοτητας... Παραλληλα το μαζικο ξεκληρισμα των αγροτων δημιουργουσε στρατιες ανεργων σε ολες τις πολεις.» Η παγκοσμια οικονομικη κριση του 1929 - 1934 σε συνδιασμο με μια μακροχρονη ανοβρια την ιδια περιπου χρονικη περιοδο εσπρωξε μαζικα τους φτωχους αγροτες της υπαιθρου στις πολεις και τα μεταλεια μεγαλωνοντας σημαντικα το μεγεθος της κυπριακης εργατικης ταξης.

Η καταπιεση και η εξαθλιωση απο την μια και η επιρροη που ειχε η ταξικη πολιτικη του νεαρου τοτε Κομμουνιστικου Κομματος Κυπρου ειχαν σαν αποτελεσμα μεγαλους εργατικους αγωνες. Μεσα απο αυτους τους αγωνες της δεκαετιας του 20 και του 30 ειναι που μπορεσε οχι μονο να μεγαλωσει το ΚΚΚ αλλα να δημιουργηθουν και να μεγαλωσουν τα εργατικα συνδικατα. Η ιστορια της δημιουργιας και του μεγαλωματος τη ΠΕΟ ειναι στη πραγματικοτητα η ιστορια εκεινου του εργατικου κινηματος.

Το χαρακτηριστικο αυτων των αγωνων ηταν οτι ελληνες και τουρκοι εργατες ηταν ενωμενοι και παλευαν μαζι. Στις συντεχνιες ηταν μαζι οργανωμενοι και εκλεγονταν στα οργανα. Η απεργια των 3000 ελληνων και τουρκων εργατων στο Μαυροβουνι το 1936 εμεινε ιστορικη για τον ηρωισμο και την ενοτητα των τουρκων και ελληνων εργατων. Η κοινη απεργιακη επιτροπη φυλακιστηκε και αργοτερα εξοριστηκε απο την περιοχη μαζι με πολλους αλλους εργατες που πρωτοστατησαν στην απεργια.

Η ΕΝΩΣΗ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ

Η υιοθετηση της ενωσης απο το ΑΚΕΛ δημιουργησε ρηγματα στην ταξικη ενοτητα των Κυπριων εργατων. Πολλοι τουρκοκυπριοι εργατες αποχωρουν απο τις αριστερες συντεχνιες (ΠΣΕ) και δημιουργουν δικες τους τουρκοκυπριακες συντεχνιες. Απο τοτε το ποσοστο των τουρκοκυπριων που ηταν μελη της ΠΕΟ πεφτει σταθερα.

Οι αντιδρασεις των τουρκοκυπριων για την ενωση μεγαλωναν οσο μεγαλωναν και οι κινητοποιησεις των ελληνοκυπριων υπερ της. Αμεσως μετα το τελος του Β' Παγκοσμιου Πολεμου οι ελληνοκυπριοι αξιωσαν με τον πιο εντονο τροπο την ενωση σαν ανταποδωση της συμμετοχης της Ελλαδας και των ελληνοκυπριων στο πολεμο με το μερος των συμμαχων. Απο τοτε αρχισαν να οργανωνονται και οι τουρκοκυπριοι για να αποτρεψουν την ενωση. Το 1948 οργανωσαν μαζικη διαδηλωση στη Λευκωσια και υιοθετησαν ψηφισμα που ελεγε:

«Οι 15 χιλιαδες τουρκοκυπριοι αποφασισαν παμψηφει να απορριψουν το ελληνικο αιτημα για την προσαρτηση της Κυπρου στην Ελλαδα και για αυτονομια. Πιστευουν οτι αυτο θα ειχε σαν συνεπεια τον αφανισμο της τουρκικης κοινοτητας.»

Η διασπαση της εργατικης ταξης απο δω και μπρος θα μεγαλωνει ολο και περισσοτερο. Ωστοσο το 1948 μπορεσαν να γινουν οι πιο ηρωικοι ισως αγωνες των ελληνοκυριων και τουρκοκυπριων εργατων οπως αυτος των δυο χιλιαδων εργατων της ΚΜΕ στο Μαυροβουνι και στο Ξερο που κρατησε τεσσερεις μηνες. Μια απεργια που ειχε ολα τα στοιχεια μιας εντονης ταξικης συγκρουσης, - ενοτητα ελληνων και τουρκων εργατων, συγκρουσεις με τους απεργοσπαστες και την αστυνομια, αντιπαραθεση με την εθναρχια και φυσικα συλληψεις, φυλακισεις και διωξεις. Ειναι χαρακτηριστικο ομως οτι αυτη η απεργια αρχισε λιγες μερες μετα που η ΠΕΟ και η Κ.Ε. των Τουρκικων Συντεχνιων υπογραψαν «Συμφωνια καλων σχεσεων και συνεργασιας» για να βρουν τροπους να «καταδικασουν την προπαγανδα του ενος εναντια στον αλλο... το φυλετικο μισος και τη φυλετικη διακριση».

Δυστυχως ομως και τοτε ακομα το ΑΚΕΛ εμεινε πιστα προσκολημενο στο συνθημα της ενωσης. Στην ουσια ηταν αυτο που πηρε την πρωτοβουλια να αρχισει να μαζευει υπογραφες για την ενωση και εγινε αφορμη για να οργανωσει η εθναρχια το δημοψηφισμα του '50.

Ειναι σιγουρο οτι απο μια στιγμη και επειτα το συνθημα της Ενωσης υιοθετηθηκε μαζικα απο τους ελληνοκυπριους και ηταν αυτο που κινητοποιουσε τις μαζες στις μεγαλες διαδηλωσεις που οργανωνονταν απο την αριστερα ή την δεξια. Πριν ομως φτασει σε αυτο το σημειο υπηρξαν σημαντικες ευκαιριες για μια εναλλακτικη πορεια.

Ειναι σημαντικο για τους αγωνιστες της αριστερας να δουν αυτες τις πραγματικοτητες. Να αναγνωρισουν που πραγματικα ηταν το προβλημα με την πολιτικη του ΚΚΚ και του ΑΚΕΛ για να μπορουν να απαντησουν αποτελεσματικα τις επιθεσεις της δεξιας. Να προβαλουν δηλαδη ενα περηφανο διεθνισμο και οχι μια απολογιτικη «υπευθυνοτητα» και «σωφροσυνη».

Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

ΡΩΣΙΑ

ΟΥΤΕ ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΟΥΤΕ ΑΓΟΡΑ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Η οξυμενη πολιτικη κριση, στην Ρωσια, που πυροδοτηθηκε απο την αποφαση του Γελτσιν να κυβερνα με διαταγματα και να προκυρηξει δημοψηφισμα με το οποιο να ζητα περισσοτερες εξουσιες για τον προεδρο, ειναι η τελευταια μιας σειρας κρισεων απο τις οποιες περασε η πολιτικη ζωη στην Ρωσια την τελευταια δεκαετια.

Η σχεδον μονιμη κριση στο πολιτικο σκηνικο της Ρωσιας ειναι αποτελεσμα της κρισης στην οποια μπηκε απο τις αρχες της δεκαετιας του 80 η γραφειοκρατικα ελεγχομενη οικονομια της πρωην ΕΣΣΔ.

Για δεκαετιες στην Ρωσικη οικονομια κυριαρχουσαν οι τεραστιες επιχειρησεις που ελεγχονταν απο το κρατος με κατευθυνση το ανεβασμα της βαρειας βιομηχανιας και την παραγωγη οπλων. Μπορει η βιομηχανια και τα αλλα μεσα παραγωγης να ηταν κρατικα, ομως το ιδιο το δηθεν εργατικο κρατος βρισκοταν κατω απο τον πληρη ελεγχο μιας αρχουσας ταξης κρατικων γραφειοκρατων και κομματικων αξιωματουχων. Ο προσανατολισμος της οικονομιας ηταν να εξασφαλιζει την πυρηνικη ισορροπια του τρομου με τις ΗΠΑ ωστε να μπορει να διατηρει η αρχουσα ταξη την προνομιουχα θεση της. Το βιωτικο επιπεδο των απλων εργαζομενων ανεβαινε με πολυ χαμηλους ρυθμους, ενω οι πολιτικες και συνδικαλιστικες ελευθεριες τους ειχαν αφαιρεθει απο την γραφειοκρατια, για να μπορει να συνεχιζεται η εκμεταλλευση τους χωρις αυτοι να μπορουν να αντιδρασουν.

Το οικονομικο αυτο συστημα, δεν εχει καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την δημοκρατικα σχεδιασμενη και ελεγχομενη παραγωγη αγαθων. Ειναι ενας κρατικος καπιταλισμος, τον οποιον εχτισε η σταλινικη αντεπαρασταση πανω στα ερειπια της μπολσεβικικης εργατικης επαναστασης του 1917. Το συστημα αυτο μπηκε την δεκατια του 80 σε περιοδο βαθειας κρισης.

Ενας βασικος λογος ηταν οι προσπαθειες των γραφειοκρατων να συναγωνιστουν τις ΗΠΑ στον ρολο της παγκοσμιας υπερδυναμης. Ετσι μια οικονομια που ξεκινησε να αναπτυσσεται βιομηχανικα πολυ αργοτερα απο εκεινη των ΗΠΑ, και πολυ μικροτερου μεγεθους απο τις ΗΠΑ, επρεπε να ακολουθει καθε βημα των ΗΠΑ στο πιο πολυδαπανο τομεα των συγχρονων οικονομιων, τον στρατιωτικο. Για καθε υπερβομβα των ΗΠΑ, επρεπε η γραφειοκρατια να φτιαξει την δικη της. Για καθε τελευταιας τεχνολογιας αεροπλανο, συστημα ανταρ που κατασκευαζε το στρατιωτικο-βιομηχανικο συμπλεγμα των ΗΠΑ, η σοβιετικη βιομηχανια επρεπε να βρει τους αντιστοιχους πορους να το κατασκευασει απο μια οικονομια που ηταν η μιση περιπου απο αυτη του ανταγωνιστη της. Οι σοβιετικοι εργατες βρεθηκαν να πληρωνουν με τις ουρες και την ΚαΓκεΜπε τις ιμπεριαλιστικες φιλοδοξιες της αρχουσας ταξης τους.

Ομως οι θυσιες δεν εφτασαν. Ο στρατιωτικος ανταγωνισμος αδυνατισε οικονομικα και τις δυο υπερδυναμεις - οι ιδιες οι ΗΠΑ αντιμετωπιζουν σημερα μια μεγαλη οικονομικη κριση. Κατεληξαν να υστερουν απεναντι στους πρωην ηττημενους του Β' Παγκοσμιου Πολεμου, την Γερμανια και την Ιαπωνια, των οποιων οι αρχουσες ταξεις μπορουσαν να επενδυουν και να εκσυγχρονιζουν τις οικονομιες τους χωρις να εχουν να σηκωσουν το βαρος τεραστιων εξοδων για τους εξοπλισμους. Φυσικα ομως η πιο μικρη οικονομια, η ρωσικη, καταρρευσε πρωτη, και η πτωση της ηταν πολυ χειροτερη.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΩΝ

Ο Γκορμπατσιωφ ηταν η ομοφωνη εκλογη της αρχουσας ταξης για να βγαλει την οικονομια απο την κριση. Στα μεσα της δεκαετιας του 80 ηταν πια φανερο οτι η οικονομια χρειαζοταν αναδιοργανωση, και οτι η εξωτερικη πολιτικη επρεπε να αλλαξει για να γλυτωσει απο το τεραστιο βαρος του ψυχροπολεμικου εξοπλιστικου ανταγωνισμου. Δεν ηταν καμια προσπαθεια για διορθωμα «λαθων» σε μια σοσιαλιστικη οικονομια. Ηταν μια αναδιοργανωση στην οποια, οπως σε καθε καπιταλιστικη οικονομια, τα βαρη της κρισης καλουνται να πληρωσουν οι εργαζομενοι με απολυσεις, αυξηση της πειθαρχιας και της παραγωγης, και κτυπημα του βιωτικου τους επιπεδου.

Πολυ συντομα εγινε φανερο οτι δεν υπηρχαν μαγικες λυσεις. Η κριση ηταν τοσο βαθεια που οι προσπαθειες για οικονομικη αναδιοργανωση δεν εφερναν δυσαρεσκεια μονο αναμεσα στην εργατικη ταξη αλλα και σε κομματια της ιδιας της αρχουσας ταξης, των οποιων τα προνομια κινδυνευαν απο αυτην. Με τις πρωτες αποτυχιες η αρχουσα ταξη διασπαστηκε.

Συντομα, συμμαχοι του Γκορπατσιωφ οπως ο Λιγκατσιεφ, περασαν στο στρατοπεδο των συντηριτικων. Αντίθετα αλλοι, οπως ο Γελτσιν, τον κατηγορουσαν οτι προχωρουσε με πολυ αργο ρυθμο. Ολοι συμφωνουσαν οτι χρειαζονταν αλλαγη και οτι για τις αλλαγες επρεπε να πληρωσουν οι εργαζομενοι αλλα κανενας δεν ηταν διατεθημενος να διακινδυνεψει να χασει τα προνομια του μεσα στην διαδικασια.

Για αρκετα χρονια ο Γκορπατσιωφ ηταν αναγκασμενος να ισορροπει αναμεσα στα δυο στρατοπεδα της αρχουσας ταξης ποτε γερνοντας προς την πλευρα των συντηρητικων και ποτε προς τους μεταρυθμιστες.

Το αποτυχημενο πραξικοπημα των συντηρητικων, τον Αυγουστο του 91, εδωσε την ευκαιρια στο Γελτσιν και τους υποστηρικτες του να παραμερισουν τον Γκορπατσιωφ, να αποκηρυξουν επισημα το ΚΚΣΕ και να παρουν την εξουσια.

Κατω απο το βαρος της συνεχιζομενης κρισης ο νικηφορος συνασπισμος του Αυγουστου του 91 εχει σημερα διασπαστει αναμεσα στο στρατοπεδο του προεδρου και αυτο του κοινοβουλιου. Ο Γελτσιν και οι κυριοι σημερινοι του αντιπαλοι, ο προεδρος του κοινοβουλιου Χασπουλατωφ και ο αντιπροεδρος της κυβερνησης Ρουτσκοϊ, αντισταθηκαν μαζι στο πραξικοπημα.

Το στοιχημα του Γελτσιν

Ειναι φανερο οτι στην διαμαχη του Γελτσιν με το κοινοβουλιο δεν εχουμε οπως ισχυριζεται ο ιδιος την αντιπαραθεση των μεταρρυθμιστων με το παλιο καθεστως.

Ο ιδιος ο Γελτσιν κατειχε πολυ ψηλοτερη θεση στην ιεραρχια της γραφειοκρατικης αρχουσας ταξης της ΕΣΣΔ παρα ο πρωην ακαδημαϊκος Χασπουλατωφ ή ο παλαιμαχος της επεμβασης στο Αφχανισταν Ρουτσκοϊ.

Το Ρωσικο κοινοβουλιο εκλεγηκε το Μαη του 90 μετα την καταργηση του συνταγματικου αρθρου που εδινε το μονοπωλειο της εξουσιας στο Κομμουνιστικο Κομμα. Ειναι βεβαια γεματο απο κομματικους γραφειοκρατες αλλα το ιδιο ισχυει και για την κυβερνηση του Γελτσιν.

Η πραγματικοτητα ειναι οτι μετα την αναληψη της εξουσιας, τον Αυγουστο του 91, ο Γελτσιν βρεθηκε μπροστα στα ιδια προβληματα που προκαλεσαν την πτωση του Γκορπατσιωφ.

Οπως και η Σοβιετικη Ενωση πριν ετσι και η Ρωσικη Δημοκρατια κατατρωγεται απο εθνικιστικες εξεγερσεις και τοπικες αυτοκρατοριες που δημιουργουν τα πολιτικα αφεντικα, που σημερα δεν ειναι πια οι περιφεριακοι κομματικοι γραμματεις αλλα οι γενικοι κυβερνητες του Γελτσιν.

Η καταρευση της οικονομιας συνεχιζεται με γρηγορο ρυθμο. Οι γρηγορες μεταρυθμισεις προς την οικονομια της αγορας που προωθουν φανατικοι οπαδοι της οπως ο Γκαϊταρ, πρωην πρωθυπουργος και σημερα συμβουλος του Γελτσιν, οχι μονο δεν βοηθουν στο ξεπερασμα της κρισης, αλλα εχουν χειροτερευσει την κατασταση.

Το κοινοβουλιο εκφραζει κυρια τους διευθυντες των μεγαλων επιχειρησεων. Αυτοι υποστηριζουν την κινηση προς τον καπιταλισμο της αγορας, αλλα με τροπο που να μπορουν να την ελεγχουν.

Ο Γελτσιν βρεθηκε να ακροβατει αναμεσα στους υποστηρικτες του βιομηχανικου λομπυ απο την μια και των οπαδων της γρηγορης ιδιωτικοποιησης και των μαζικων απολυσεων στην προσπαθεια να στηριξουν την Ρωσικη οικονομια προς την ελευθερη αγορα απο την αλλη.

Σε μια προσπαθεια συμβιβασμου το Δεκεμβρη του 92 ο Γελτσιν απολυσε τον πρωθυπουργο Γκαϊταρ και διορισε στην θεση του τον Βικτωρ Τσερνομιρτιν που προτειναν οι διευθυντες της βιομηχανιας.

Ο συμβιβασμος ομως δεν εφερε αποτελεσματα. Φαινεται οτι ο Γελτσιν υπολογιζει οτι εχει ακομα αρκετη πολιτικη υποστηριξη για να παραμερισει το κοινοβουλιο και να προωθησει την δικη του γραμμη για την οικονομια. Γι'αυτο προκυρηξε το δημοψηφησμα για το ποιος κυβερνα την χωρα

Οργανωση των εργατων

Δεν ειναι καθαρο ποιο θα ειναι το αποτελεσμα της συγκρουσης Γιελτσιν και κοινοβουλιου. Ειναι ομως σιγουρο οτι η διαμαχη αναμεσα στους κληρονομους της σταλινικης γραφειοκρατιας αφηνει αδιαφορο το μεγαλυτερο μερος της εργατικης ταξης.

Ο Γκορπατσιωφ επεσε γιατι εδωσε πολλες υποσχεσεις που δεν μπορουσε να πραγματοποιησει. Ο Γελτσιν ανεβηκε γιατι παρουσιαζονταν σαν περισσοτερο ριζοσπαστης που με μεγαλυτερη αποφασιστικοτητα θα ξεκαθαριζε το παλιο συστημα χρησιμοποιοντας ενα συνδιασμο δημοκρατιας και οικονομιας της αγορας. Αντιθετα η πολιτικη του εφερε ακομα περισσοτερη ανεργια, φτωχεια, πληθωρισμο και επιθεσεις εναντια στα δικαιωματα των εργατων. Για να συνεχισει τις επιθεσεις αυτες ο Γελτσιν θελει να απομακρυνει την αντιπολιτευση στις μεταρυθμησεις του.

Ο Γελτσιν δεν μπορει να δωσει λυση στα προβληματα που αντιμετωπιζουν οι Ρωσοι εργατες. Αλλα ουτε οι αντιπαλοι του ειναι καλυτεροι. Θελουν και αυτοι την οικονομια της αγορας, ακομα και αν ο δρομος τους και οι ρυθμοι που θελουν να ακολουθησουν ειναι διαφορετικοι. Προσβλεπουν στο καταπιεστικο καπιταλιστικο μοντελλο της Νοτιας Κορεας σαν παραδειγμα.

Σιγουρα η απαντηση δεν ειναι ουτε η επιστροφη στον σταλινισμο, που οδηγησε στην σημερινη κατασταση. Η μονη πραγματικη απαντηση ειναι μια νεα επανασταση στην Ρωσια. Οι εργατες που εριξαν τις παλιες σταλινικες δικτατοριες και αντισταθηκαν σε αποπειρες να τους αφαιρεσουν τις νεες ελευθεριες που αποκτησαν πρεπει τωρα να κτισουν τις οργανωσεις τους για να μπορεσουν νε φτασουν στο δημοκρατικο ελεγχο της παραγωγης για να ικανοποιησουν τις αναγκες των απλων ανθρωπων.

Σταυρος Σιδερας

Β' Εκδοση

Τονυ Κλιφ

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

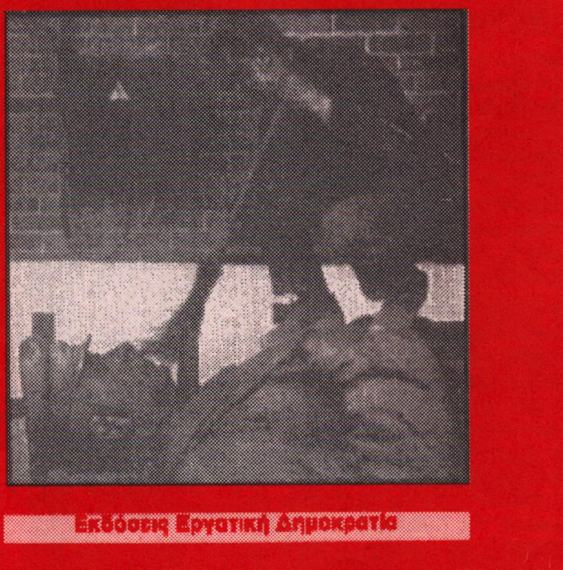

Εκδοσεις Εργατική Δημοκρατία